

ΕΚΘΕΣΗ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1989*

ΥΠΟ

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

“Όπως κάθε χρόνο, έτσι και έφέτος ή ‘Ακαδημία ‘Αθηνών παρουσιάζει τὰ πεπραγμένα του λήγοντος έτους, όσα κατόρθωσε νά έπιτελέσει από εκείνα πού είχε προγραμματίσει, ή πού άποτελοῦσαν τόν εύκταΐο της στόχο. ‘Επίσης παρουσιάζει όσα έθεώρησε ίκανά και άξια, ύστερα από σχετική προκήρυξη ή όχι, νά τύχουν μιās τιμητικής διακρίσεως.

“Όσον άφορᾶ στα πρώτα, είναι φυσικό πώς δέν άρκει ούτε ή πρόθεση του άνωτάτου αυτού πνευματικού ιδρύματος τής χώρας, ούτε ό ζήλος για δημιουργική έργασία, άν δέν έχει έξασφαλισθεϊ τó απαιτούμενο σέ αριθμό και ποιότητα έπιστημονικό προσωπικό, πού θ’ ανάλαβει νά τήν πραγματώσει.

Στόν οικονομικό τομέα, χάρη στο πραγματικό ενδιαφέρον πού έδειξε για τή λειτουργία της ό πρώην ‘Υπουργός τής Παιδείας κ. ‘Αντώνης Τρίτσης, τόν όποιο και πάλι από τή θέση αυτή εύχαριστούμε θερμά, μπορούμε νά πούμε πώς ή ‘Ακαδημία έχει ήδη κατά μεγάλο μέρος λύσει τó από έτών πρόβλημά της αυτό. ‘Η διευθέτηση, όμως, του άλλου σκέλους τής έκκρεμότητας, δηλ. τής συμπλήρωσης των κενών των έπιστημονικών συνεργατών στα κέντρα έρεύνης της, καθώς και ή βαθμολογική τους τακτοποίηση, έξακολουθεϊ νά ύπάρχει ως ένα από τὰ σοβαρότερα έμπόδια στην εύρυθμη λειτουργία της.

“Ας μη θεωρηθεϊ, παρακαλώ, ότι άποτελεϊ έρωτοτροπία προς τόν

* ‘Ανεγνώσθη κατά τήν πανηγυρική συνεδρία τής 29ης Δεκεμβρίου 1989.

προτεσταντισμὸ ἢ σχεδὸν ἐτήσια διαμαρτυρία μας γιὰ τὴν ἔλλειψη κρατικῆς φροντίδας πρὸς κάλυψη τῶν κενῶν, ποὺ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὅλο καὶ αὐξάνουν στὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα τῆς Ἀκαδημίας. Οἱ ἐκλεκτοὶ μας συνεργάτες ἢ διορίζονται κάποια στιγμή σὲ καθηγητικὲς θέσεις στὰ Πανεπιστήμια, θέσεις ποὺ τοὺς ἐξασφαλίζουν βαθμολογικὴ καὶ μισθολογικὴ ἐξέλιξη, ἐνῶ ἐδῶ ἔχουν ἀμειφθεῖ κατ' ἐπανάληψη μὲ κρατικὲς ὑποσχέσεις ἢ συνταξιοδοτοῦνται. Ἔτσι, ἀντὶ μὲ τὴν αὐξηση τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης καὶ τὴν προβλεπομένη δημιουργία νέων, νὰ αὐξάνει καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν, συμβαίνει τὸ ἀντίθετο: Τὰ κενὰ ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὶς παλαιὰ νομοθετημένες ἀλλὰ ἀνεπαρκεῖς γιὰ σήμερα θέσεις, δὲν ἐπετράπη ὡς τῶρα ἀπὸ τὴν Πολιτεία νὰ καλυφθοῦν, ὑποχρεώνοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν σὲ ἀδράνεια ἐπιστημονικὴ αὐτὸ τὸ Ἴδρυμα καὶ σὲ ἐξομοίωσή του μὲ ὅποιαδήποτε ἄλλη τυπικὴ ἢ καὶ οὐδέτερη ἀκόμα δημοσία ὑπηρεσία.

Ἐτόνιζα πέρυσι ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτὸ καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐφέτος, ὅτι ἡ Ἀκαδημία οὔτε θέλει οὔτε τῆς ἐπιτρέπεται νὰ πολιτευέται, ἢ, πολὺ περισσότερο, νὰ κομματίζεται. Τῆς ἐπιβάλλεται, ὅμως, νὰ μάχεται. Νὰ ζητᾷ ἀπὸ τὸ ἐκάστοτε κράτος τὴν ἀναγκαῖα κατανόηση καὶ τὸν ἐπιβαλλόμενο σεβασμὸ στὴν ἀποστολὴ της. Ἡ Πολιτεία, ἂν ἀντιληφθεῖ κάποια στιγμή τὸ χρέος της νὰ στραφεῖ πρὸς τὴν προσπάθεια γιὰ ἀνύψωση τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς στάθμης μας, ποὺ κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες ὡς σήμερα ἔχει βαθμιαῖα καταπέσει σὲ ἐπικίνδυνο βαθμὸ, θὰ πρέπει ἐγκαίρως νὰ λάβει τὰ μέτρα της. Ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι τὸ πολυαναφερόμενο 1992 εἶναι πιά πολὺ κοντὰ ἀπὸ πλευρᾶς προετοιμασίας μας γιὰ ἰσοτιμία μὲ τὰ ἄλλα κράτη-μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Σὲ ἐποχὴ ποὺ οἱ ἀξίες τῆς ζωῆς ἀποχρωματίζονται μέχρι καὶ νὰ καταρρέουν, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅλο καὶ ἀποξενώνεται ἀπὸ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό, μὲ ἐπιπτώσεις δυσμενέστατες στὸ σύνολο, ἰδρύματα ὅπως ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὀφείλουν νὰ παρουσιάζουν στίς Ἀρχές τοῦ τόπου ὅλη τὴν ἀλήθεια, ὅπως ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τους ἐμφανίζεται, ὅσο σκληρὴ καὶ ἂν εἶναι αὐτή, ἀφοῦ στὰ ἐλεύθερα καθεστῶτα τὸ πνεῦμα πρέπει νὰ τὸ χαρακτηρί-

ζει ανεξαρτησία, ἐλευθερία, αὐτοτέλεια καὶ ἰδίως θάρρος καὶ τόλμη. Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ἐκάστοτε διοικοῦντες. Πιστεύω ὅτι θὰ συμφωνοῦσε ὁ Κάλβος ἂν κάναμε μιὰν ἀμοιβαία μετάρθεση τῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν τῶν στίχων του, λέγοντας γιὰ τὴν προκειμένη περίπτωση ὅτι «θέλει ἀρετὴν καὶ ἐλευθερίαν ἢ τόλμη».

Πῶς ἄλλωστε θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ὑπάρξει ἀντίρρηση σ' αὐτό, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ ὑπόσταση καὶ τὸ μέλλον ἐνὸς τόπου, μὲ τὴν ἱστορία, μάλιστα, τοῦ δικοῦ μας;

Εἶναι καιρὸς ν' ἀντιληφθοῦμε ὅτι ζοῦμε σὲ ἐποχὲς ἱστορικές, κοσμογονικές γιὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, μὲ τὶς πολιτικές ἀναπροσαρμογὲς καὶ ἀνακατατάξεις ποὺ γίνονται στὴν ἡπειρὸ μας. Εἶναι καιρὸς νὰ σκεφτοῦμε πῶς μπαίνουμε σὲ μιὰ νέα πραγματικότητα, σ' ἓνα νέο τρόπο ἀντιμετώπισης τῆς ζωῆς, ὅπου δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν θέση τὰ τυχόν δημοκοπικὰ κηρύγματα τῶν ἐκάστοτε ἐραστῶν τῆς ἐξουσίας οὔτε οἱ κάθε εἴδους οὐτοπικές διακηρύξεις καὶ τοποθετήσεις, ποὺ προκαλοῦν σύγχυση τῆς ἐννοίας τοῦ εὐτελοῦς λαϊκισμοῦ μὲ τὴν ἀπαραίτητη καὶ ἀναγκαία στὸ μεγάλο κοινὸ ἐκλαίκευση θεμάτων τοῦ πνευματικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ τομέα. "Ἄς μὴ λησμονοῦμε πῶς μὲ παρόμοιες τακτικές ὀδηγηθήκαμε σιγά-σιγά, γλιστρώντας σὰν ὑπνωτισμένοι, σὲ μιὰν ὀμαδικὴ ἀποχάνωση, σὲ ἓνα βολικὸ τρόπο ζωῆς, ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὰ γενικότερα ἐνδιαφέροντα καὶ περιοριζόμενοι μόνον σὲ ἐκεῖνα ποὺ ἀφοροῦν ἐμᾶς τοὺς ἴδιους, κυρίως στὸν ὑλικὸ τομέα. "Ἄς πνεύσει κάποτε ἀπὸ ψηλὰ ἓνας ἀέρας πιὸ καθαρὸς καὶ ὑγιεινός, μήπως μὲ τὴν ἀράοδο τοῦ χρόνου πετύχουμε νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸν χυδαῖο ὑλισμὸ, ποὺ ὅλο καὶ περισσότερο ὀγκώνεται σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἡ κατανάλωση ἔγινε ὁ σκοπὸς καὶ τὸ σύστημα ζωῆς τῆς κάθε ἡμέρας μας. Ἡ ἀδιαφορία γιὰ ὅ,τι συμβαίνει γύρω μας ἔχει ταυτισθεῖ μὲ τὴν ποθητὴ ἄνεση, ποὺ κωφεύει στὴ δυστυχία καὶ τὴν ἀπογοήτευση, παρόλο ποὺ μπορεῖ νὰ βρίσκεται δίπλα της καὶ νὰ συμβιώνει μ' αὐτή. Σὲ κάθε ἐκδήλωση παρατηρεῖται ἡ τάση συμβιβασμοῦ μὲ τὴν εὐτελεῖ κατημερινότητα τῆς νέας αὐτῆς νοοτροπίας. Τὸ λεξιλόγιό μας ἐφτῶχυνε, καὶ ἡ πιὸ πλούσια ἀπὸ ὅλες ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐκτίθεται, κακοποιεῖται ἢ γε-

λοιοποιεῖται ἀπὸ πολλοὺς καὶ μὲ πολλοὺς τρόπους. Οἱ ἐκφράσεις μας τυποποιήθηκαν καὶ χρησιμοποιοῦνται κατὰ κόρον, ἀπὸ ὑψηλὰ ὡς χαμηλότερα ἰστάμενα ἄτομα, λέξεις ἡχηρὲς μὲ κενὸ περιεχόμενο, λανθασμένο ἢ ἀνύπαρκτο. Κάθε τόσο ἀκούγεται ἀπὸ διάφορα στόματα ὁ ὄρος «ποιότητα ζωῆς», χωρὶς νὰ ἔχει ἀκόμα ἀποκτήσει μιὰ κοινὰ ἀποδεκτὴ σημασία, ἀφοῦ ὁ καθένας, ὑπεύθυνος ἢ μὴ, τὸν χρησιμοποιεῖ σύμφωνα μὲ τὰ δικὰ του μέτρα, μὲ τὴ δική του πνευματικὴ στάθμη, ἀνάπτυξη, ἐπιθυμία ἢ καὶ σκοπιμότητα. Φτάσαμε στὸ σημεῖο, τελευταῖα, ν' ἀκούσουμε ὅτι ζητήθηκε ἢ νομιμοποίηση τῆς ἀντιγραφῆς κατὰ τὶς τμηματικὲς καὶ πτυχιακὲς ἐξετάσεις στὰ Πανεπιστήμια. Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα, ποὺ δὲν ξέρω ἂν εἶναι ἀπλῶς ἐξᾶλλο ἢ ἔχει τὸ ἐλαφρυντικὸ τοῦ παρανοικοῦ: Διατυπώθηκε ἢ ἀποψη ἀπὸ δημοσιογράφο ὅτι τὸ Κράτος θὰ πρέπει νὰ ἔχει ἐγγεγραμμένο εἰδικὸ κοντύλι, γιὰ νὰ καλύπτει τὶς ζημιὲς ποὺ προκαλοῦν κάθε φορὰ οἱ ἀναρχικοὶ κατὰ τὶς μανιακὲς τοὺς ἐκδηλώσεις. "Ἄς μὴ παραξενεύομαστε. "Ὅλα θὰ πρέπει τώρα νὰ τὰ περιμένουμε, ἀφοῦ μὲ τόση ἐπιμέλεια τὰ προετοιμάσαμε.

Μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα, πῶς θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ μὴν ἀναπτυχοῦν, νὰ εὐδοκίμησουν καὶ νὰ διαδοθοῦν οἱ κοινωνικὲς μάστιγες ποὺ μᾶς χτυποῦν καὶ ποὺ λέγονται ναρκωτικά, τρομοκρατία, ἐγκλήματα, σεξουαλικὲς διαστροφές, βία μέσα στὰ καλοπληρωμένα γήπεδα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀκόμα συμβαίνει στὴ σύνθεση τῆς ἀποσύνθεσης καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπὸ τὶς ὁποῖες κινδυνεύει σοβαρὰ ὁ τόπος μας. "Ἐνας τόπος, μάλιστα, ποὺ ἐδῶ καὶ χρόνια καὶ μὲ αὐξουσα πρόοδο ἔχει ἀρχίσει νὰ πλήττεται ἐπικίνδυνα ἀπὸ τὴν ὑπογεννητικὴ ποὺ ἀπειλεῖ αὐτὴ τὴν ἴδια ὑπόσταση τοῦ ἔθνους μας.

Φθάνοντας ὡς τὸ πρόσφατο θλιβερὸ οἰκονομικὸ φαινόμενο νὰ ἐπαιτοῦν οἱ δικαιοῦχοι ἐνῶ ἐδικαιοῦντο νὰ ἀπαιτοῦν, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ συνεχίσει τὴν διεκτραγώδηση τῆς πραγματικότητας ποὺ ζοῦμε, ἂν δὲν κινδύνευε νὰ χαρακτηριθεῖ ὡς ἀπαισιόδοξος ἢ καταστροφολόγος. Καὶ ὅμως, δὲν εἶναι ἔτσι. Τί ἄλλο ἀπὸ θετικὸς καὶ πραγματιστὴς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ παρουσιάζει τὰ φαινόμενα καὶ τὶς καταστάσεις ὅπως τὶς ζοῦμε καὶ ὅπως εἶναι, καὶ καταγγέλλει τὶς αἰτίες ποὺ τὰ προκαλοῦν;

“Όλα εξαρτῶνται ἀπὸ τῆ στάθμη τῆς παιδείας ἐνὸς τόπου. Εἶναι περιττὸ νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι ἐδῶ, ὅχι μόνον κάθε πολιτικὴ παράταξι παρουσιάζει τὸ δικό της σύστημα Παιδείας, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς ὁ ἐκάστοτε ἐπικεφαλῆς τοῦ τομέα αὐτοῦ, ἃς ἀνήκει στὸ ἴδιο κόμμα, ἔχει νὰ ἐπιβάλλει τὶς δικές του ἀντιλήψεις στὸ πελώριο αὐτὸ θέμα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι θλιβερό. Τὸ ἔθνος αὐτὸ ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἔδωσε τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ σ’ ὅλο τὸν κόσμον, κατέληξε σήμερον νὰ φυτοζωεῖ, πλέοντας στὸ ἡμίφως τῆς ἡμιμάθειας. “Ὅπως ἐχτύπησε ὁ κώδων κινδύνου γιὰ τὴν οἰκονομία, μὲ ἀποτέλεσμα τὴ συνεργασία τῶν πολιτικῶν παρατάξεων, ἃς χτυπήσει καὶ γιὰ τὴν παιδεία. “Ἐχει πολὺ περισσότερὴ ἀνάγκη αὐτὴ τῆς οἰκουμενικῆς ἀντιμετώπισης.

“Ἄς ἀκούσουν οἱ ἀρμόδιοι τὴν ἀπὸ τὰ βᾶθη τῶν αἰῶνων φωνὴ τοῦ ἔθνους, ποὺ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεση καθιέρωση ἐνὸς ὑπερκομματικοῦ συστήματος παιδείας, σύμφωνα μὲ τὰ ἐπιτυχημένα πρότυπα ἄλλων προηγμένων χωρῶν, προσαρμοσμένου στὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Ἐνὸς συστήματος ποὺ θὰ ἐξασφαλίσει μὲ τὸν καιρὸ τὴν βαθμιαία ἀναγέννηση αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἄξιου πάντα καλλίτερης τύχης.

“Ἄς ἀντιληφθοῦμε ὅτι ὅλα τὰ θλιβερὰ φαινόμενα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι, ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης σωστῆς παιδείας, γεννήματα ἀπώλειας τῆς ταυτότητας καὶ τῆς μνήμης μας. Γεννήματα προδοσίας τῆς ἱστορίας καὶ τῆς παράδοσής μας ὡς τόπου, ἀποτελέσματα τοῦ γκρεμίσματος τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν ἀπὸ τὸν κακῶς νοούμενον ἐκσυγχρονισμό καὶ τὴν καταρράκωση κάθε ὑψηλῆς ἐννοίας, κάθε ἰδανικοῦ.

“Ὅπως οἱ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ γεφυρώνουν τοὺς αἰῶνες μὲ τὸ πνεῦμα τους καὶ τὴν ἀνθρωπιά, ὀδηγώντας τοὺς λαοὺς σὲ ὑψηλοὺς στόχους καὶ λαμπρύνοντας τὴν ἱστορία τους, ἔτσι καὶ πάλι, οἱ λίγοι εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ δημιουργία καὶ τὴν ἐξάπλωση τῆς ἠθικῆς καχεξίας καὶ ρίκνωσης τῶν λαῶν. Γιατὶ μοιραῖα ἔρχεται κάποτε ἡ στιγμή ποὺ τὴν εὐθυμία, ποὺ προκαλεῖ ἢ ἐκ τῶν ἄνω ἐξαπάτηση, διαδέχεται ἢ μελαγχολία τῆς ἀναγκαστικῆς προσγείωσης στὴν πραγματικότητα. Δὲν θὰ πρέπει ὅμως ποτὲ νὰ ποῦμε πὼς εἶναι ἀργά. Φτάνει ἐγκαίρως καὶ σωστὰ προγραμματισμένη ν’ ἀναλάβουμε τὴν βαθμιαία ἀποκατάσταση. Ἐέρου-

με καλὰ πόσο εὐκολο εἶναι νὰ γκρεμίσεις, ἀλλὰ καὶ πόσο δύσκολο νὰ χτίσεις. Πρέπει, ὅμως. Δὲν γίνεται ἀλλιῶς. Δὲν μᾶς παίρνει ἄλλο ὁ χρόνος.

Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι κάποτε ὅλοι, λαὸς καὶ ἡγέτες, «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» θὰ ἀντιδράσουμε, ὀπλισμένοι μὲ ὑγιᾶ θέληση καὶ ἰσχυρὴ ἀποφασιστικότητα στὸν κατήφορο ποὺ κυλᾷ σήμερα ὁ κόσμος καὶ μαζί του καὶ μεῖς. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ λάβουμε σοβαρὰ ὑπόψη ὅτι ἂν ἄλλα κράτη ἔχουν περιθώρια νὰ χάσουν στὸν γενικὸ αὐτὸ κατήφορο τρώγοντας ἀπὸ τοὺς πνευματικὸς τόκους τοῦ παρελθόντος τους, ἐμεῖς, μὴ ἔχοντας προφτάσει νὰ δημιουργήσουμε καὶ νὰ χαροῦμε αὐτοὺς τοὺς τόκους, τρῶμε ἀναγκαστικὰ ἀπὸ τὸ κεφάλαιο, δηλαδή τρῶμε τὶς ἴδιες μας τὶς σάρκες, μὲ ἄλλα λόγια, βαθμιαῖα ἀποδεκατιζόμαστε.

Ἄσὰ αὐτὰ ποὺ εἰπώθηκαν δὲν εἶναι ἄγνωστα. Σᾶς τὰ ἐπανέλαβε μόνο ἢ τὰ ξανάφερε στὴ σκέψη σας ἕνας Ἑλληνας πολίτης, θεωρώντας ὅτι οἱ ἀνησυχίες του βρίσκουν τὴν πρέπουσα ἀπήχηση στὶς ὑγιεῖς συνειδήσεις τοῦ τόπου, ποὺ, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν ἔπαψαν καὶ δὲν θὰ πάψουν ποτὲ νὰ ὑπάρχουν.

Αὐτὲς οἱ σκέψεις καὶ οἱ ἀνησυχίες ἀναφέρονται ἐδῶ μὲ τὴν ἀτομικὴ μου εὐθύνη, ἀλλὰ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι συνέχουν στὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ καὶ τοὺς συναδέλφους μου. Γιατὶ εἶναι μέσα στὸ χρέος των, ὡς Ἑλλήνων καὶ ὡς ἀκαδημαϊκῶν, νὰ τοὺς ἀπασχολοῦν. Ἐδῶ μέσα δὲν ὑποσχόμαστε, γιατί δὲν πολιτευόμαστε. Προσπαθοῦμε ὅμως. Προσπαθοῦμε νὰ ἐργασθοῦμε ἀποδοτικά, ὅσο γίνεται περισσότερο καὶ ὅσο μᾶς ἐπιτρέπουν οἱ τόσο συχνὲς ἀντίξοες καταστάσεις. Καὶ ἐργαζόμαστε ἀθόρυβα, ὅπως ἀρμόζει στὴ σοβαρότητα καὶ τὴν ὑπευθυνότητα ἐνὸς Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος.

Τὸ ἴδρυμα αὐτό, πολλὰς φορές καὶ πολλοί, εἴτε καταστάσεις, εἴτε ἔντυπα, εἴτε ἄτομα, προσπάθησαν νὰ τὸ διαβάλουν, νὰ τὸ σπιλώσουν, νὰ τὸ φθείρουν.

Τελικὰ ἐφθάρησαν οἱ ἴδιοι. Γιατὶ ἕνα ἴδρυμα μὲ ὑψηλοὺς πνευματικὸς στόχους, δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκολο νὰ ἀλωθεῖ, ἰδίως ὅταν οἱ ἐντεταλμένοι νὰ τὸ φυλάσσουν, νὰ τὸ συντηροῦν, καὶ νὰ τὸ προάγουν, κρατοῦν τὴν ιδιότητά τους στὸ ὕψος ποὺ τῆς ἀρμόζει καὶ εἶναι πάντοτε σὲ θέση νὰ

μάχονται. Εἶναι γνωστό πὼς στὸν εὐλογημένο αὐτὸν τόπο εἶναι ἀνάγκη πάντα νὰ μάχεσαι, ὄχι μόνο γιὰ νὰ ἐπιδιώξεις τὴν μεγαλύτερη πρόοδο, πράγμα φυσικὸ καὶ ἀναγκαῖο, ἀλλὰ γιὰ νὰ συγκρατήσεις ὅσα ἔχουν κατακτηθεῖ, πὺ εὐκόλα μπορεῖ νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸν κατήφορο κάθε μορφῆς πὺ περιβάλλει τὴ ζωὴ μας.

Κάπου, ὅμως, πρέπει νὰ σταματήσω. Καμιὰ φορὰ τὸ «Κύνειο ἄσμα» εἶναι μακρόσυρτο καὶ γιὰ μερικοὺς κακόηχο.

Τί νὰ γίνεῖ ὅμως; Εἶναι μοιραῖο.

*

* *

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ δραστηριότητα τῶν ἀκαδημαϊκῶν, μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὑπῆρξε ὅπως πάντοτε ἀξιόλογη καὶ ἀποδοτικὴ. Τὸ ἐν γένει ἔργο τῆς Ἀκαδημίας ἐκδηλώνεται διὰ τῶν Κέντρων Ἑρεῦνης τῆς στὰ ὁποῖα προΐστανται οἱ ἀκαδημαϊκοὶ καὶ κατευθύνουν τὶς ἐργασίες τους. Τὰ Κέντρα αὐτὰ καλύπτουν τοὺς τομεῖς τῆς Λαογραφίας, τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ, τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, τῶν Ἐκδόσεων Ἑργῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων ἀπὸ τὴν Ἀρχαιότητα ὡς τὴν Ἀλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἀστρονομίας καὶ Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, τῆς Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαιρας καὶ Κλιματολογίας, τῆς Ἑρεῦνης τῆς Ἀρχαιότητος, τῆς Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, τῶν Ἐπιστημονικῶν Ὄρων καὶ Νεολογισμῶν καὶ τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη.

Ὅλα αὐτὰ τὰ Κέντρα λειτουργοῦν μὲ τὸ κατάλληλο ἐπιστημονικὸ προσωπικό, τοῦ ὁποῖου τὶς δυσκολίες γιὰ τὴ συμπλήρωση δὲν χρειάζεται νὰ ἐπαναλάβω.

Ἡ ἀτομικὴ ἐπιστημονικὴ, πνευματικὴ, λογοτεχνικὴ καὶ ἐν γένει καλλιτεχνικὴ προσφορὰ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἀποτελεῖ πράγματι μιὰ ἀξιόλογη συμβολὴ στὴν ἀνάπτυξη ὅλων τῶν κλάδων πὺ ἐκπροσωποῦνται στὸ Ἴδρυμα αὐτό.

Κάθε χρόνο ένας σημαντικός αριθμός ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων παρουσιάζεται κατὰ τὶς δημόσιες συνεδρίες τῆς Ἀκαδημίας, ἀνακοινώσεων πού προκαλοῦν παρατηρήσεις ἢ διευκρινιστικὲς ἐρωτήσεις τῶν συναδέλφων πρὸ τοῦ κοινοῦ, ὥστε ἡ νέα παρουσιαζομένη ἐπιστημονικὴ ἄποψη νὰ ἐδραιώνεται κατὰ τὴν συζήτηση, γιὰ νὰ προστεθεῖ στὶς ἤδη ὑπάρχουσες γνώσεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προάγεται κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸ ἡ ἐπιστήμη. Αὐτὸ ἀφορᾷ κυρίως τὶς Θετικὲς Ἐπιστῆμες. Ἀλλὰ καὶ στὶς Θεωρητικὲς Ἐπιστῆμες ἡ συμβολὴ τῶν ἀκαδημαϊκῶν μὲ μελέτες, ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις καὶ ὁμιλίαι καθὼς καὶ ἀτομικὲς ἐκδόσεις ἐργασιῶν των, εἶναι πράγματι οὐσιαστικὴ. Τέλος, οἱ λογοτέχνες, οἱ ποιητὲς καὶ οἱ κάθε κλάδου καλλιτέχνες ἀκαδημαϊκοί, παράλληλα μὲ τὶς ὑποχρεώσεις τους πρὸς τὴν Ἀκαδημία καὶ τὸ ἔργο πού προσφέρουν σ' αὐτή, συνεχίζουν τὸ ἀτομικὸ δημιουργικὸ τους ἔργο, ἐμπλουτίζοντας ἀκόμη περισσότερο ἐκεῖνο πού τοὺς κατέστησε ἀξιους γιὰ τὴν ἐκλογή τους στὴν Ἀκαδημία.

Ἐνα ἄλλο ἔργο, βαρὺ καὶ ἐπίμοχθο, πού ἀναλαμβάνουν οἱ ἀκαδημαϊκοί, εἶναι ἡ μελέτη τῶν κάθε εἴδους συγγραμμάτων πού ὑποβάλλονται ὕστερα ἀπὸ σχετικὲς προκηρύξεις, κυρίως εἰς ἐκτέλεση τῶν πολλῶν κληροδοτημάτων, πού οἱ διαθέτες τους ἐμπιστεύθηκαν στὴν Ἀκαδημία. Εὐκόλα μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸ τὸ βᾶρος αὐτῆς τῆς ὑποχρέωσης, ὅταν γιὰ τὴν ἴδια προκήρυξη ὑποβάλλονται συνήθως τρία, τέσσερα ἢ καὶ περισσότερα ὀγκώδη συγγράμματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιλεγεῖ τελικὰ τὸ πληρέστερο στὸ εἶδος του.

Δὲν εἶναι μόνο οἱ προκηρύξεις πού προκαλοῦν συρροὴ πνευματικῶν ἔργων πρὸς κρίση. Πολλὰ ἔργα προτείνονται ἀπὸ ἀκαδημαϊκοὺς, ἀπὸ διάφορες ἀρχὲς ἢ συλλόγους, ἢ καὶ ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Καὶ μόνο ἡ τυχὸν ἐπιλογή κάποιων, μέσα ἀπὸ τὸν ὄγκο τῶν ὑποβληθέντων ἔργων, ἀρκεῖ γιὰ νὰ καταφανεῖ ὁ ἐτήσιος αὐτὸς μῶχος τῶν ἀκαδημαϊκῶν.

Σὲ λίγο θὰ ἀρχίσει ἡ ἀπονομὴ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων. Εὐκόλα μπορεῖ κανεὶς ν' ἀντιληφθεῖ τί προηγεῖται κάθε διακρίσεως. Ἀπὸ τοῦ Ἀριστείου καὶ τῶν Μεταλλίων μέχρι τῆς Εὐφήμου Μνείας, κάθε περι-

πτωση εξετάζεται και αιτιολογείται σὲ ἔκθεση ποὺ συντάσσει τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀκαδημαϊκῶν. Ἡ ἔκθεση αὐτή, ἀφοῦ πρῶτα συζητηθεῖ στὴν ἀρμόδια Τάξη και ἐγκριθεῖ, ἔρχεται στὴν Ὀλομέλεια, ποὺ με τὴν ἴδια διαδικασία ἀποφασίζεται ἡ τύχη της, θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ.

Ἐνας ἄλλος σπουδαῖος θεσμός, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὑψίστη ἐπιστημονικὴ και γενικότερα, πνευματικὴ ἐπιβράβευση, εἶναι ἡ ὀνομασία, ὕστερα ἀπὸ ἐκλογή, ἐπιφανῶν ἐλληνικῶν και διεθνῶν προσωπικοτήτων σὲ Ἐπίτιμα Μέλη, Ξένους Ἐταίρους και Ἀντεπιστέλλοντα Μέλη. Μὲ τὴν ἐκλογή τους ἡ Ἀκαδημία ὄχι μόνο ἐμπλουτίζεται με νέες δυνάμεις ἀλλὰ δημιουργεῖ και ἀναπτύσσει πνευματικούς και ἠθικούς δεσμούς με κορυφαῖες προσωπικότητες διεθνῶς κύρους, ποὺ ἐκτὸς τῆς ἀκτινοβολίας τους, διακρίνονται και γιὰ τὰ φιλελληνικά τους αἰσθήματα.

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ συναχθεῖ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀναφερθέντα σὲ συντομία τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἀπὸ τὴ φύση της και τὴν ἴδια τὴν ἀποστολή της παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ ὄχι μόνο τὸν πνευματικὸ βίο τῆς χώρας, ἀλλὰ, τὸ σπουδαιότερο στὰ χρόνια ποὺ περνοῦμε, τὸν ἠθικό της βίο.

*

* * *

Ἦταν νομίζω ἀναγκαῖο νὰ ἀναφερθοῦν ὅλα αὐτὰ, ποὺ σὲ γενικὲς γραμμὲς παρουσιάζουν τὸ ἀθόρυβα ἐπιτελούμενο ἔργο στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

Θὰ μοῦ συγχωρήσουν, ἐλπίζω, οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοί μου, ποὺ ἐφέτος δὲν ἀναφέρθηκα στὶς δραστηριότητες καθενὸς ξεχωριστά, ἀλλὰ προτίμησα νὰ προβάλω τὴν ὁμαδικὴ συμβολὴ τοῦ συνόλου τῶν ἀκαδημαϊκῶν στὴν ἀνάπτυξη και προβολὴ τῶν ἐπιστημονικῶν και γενικότερα πνευματικῶν τομέων τῆς χώρας μας.

Τοὺς τομεῖς αὐτοὺς ἡ Ἀκαδημία ἐνίσχυσε κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, πυκνώνοντας τὶς τάξεις της, με τὴν ἐκλογή τριῶν διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ὡς τακτικῶν μελῶν.

1) Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Γρηγορίου Σκαλκέα**, στήν Α' Τάξῃ τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, γιά τήν ἔδρα τῆς Κλινικῆς Ἱατρικῆς Χειρουργικῶν Εἰδικοτήτων,

2) Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς τῆς Παντείου κ. **Ἰωάννου Γεωργάκη**, στήν Γ' Τάξῃ τῶν Ἠθικῶν καί Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, γιά τήν Ἔδρα τῶν Ποινικῶν Ἐπιστημῶν, καί

3) Τοῦ καθηγητοῦ κ. **Νικολάου Βαλτικοῦ** τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης, Δικαστοῦ τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης, μέλους τοῦ Διεθνοῦς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, κ.τ.λ., στήν Γ' Τάξῃ τῶν Ἠθικῶν καί Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, στόν Κλάδο τοῦ Διεθνοῦς Ἐργατικοῦ Δικαίου καί τῶν Διεθνῶν Ἐργασιακῶν Σχέσεων.

Καί τοὺς τρεῖς νέους συναδέλφους ἐκάλεσε στοὺς κόλπους τῆς ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, βέβαιη ὅτι ἡ παρουσία τους θά συμβάλει θετικά, τόσο στοῦ γενικοῦ ἔργο πού ἐπιτελεῖ ἡ Ἀκαδημία, ὅσο καί στήν προαγωγή τῶν κλάδων στοὺς ὁποίους ἀνήκουν καί τοὺς ὁποίους τόσο γόνιμα ἐπὶ ἔτη ὑπηρετήσαν ἢ ἐξακολουθοῦν νά ὑπηρετοῦν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀναφερθέντα νέα τακτικά μέλη τῆς, ἡ Ἀκαδημία κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐπλούτισε τίς τάξεις τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν τῆς,

1) Στήν Τάξῃ τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν

α) μὲ τὸν κ. **Χαράλαμπο Μουτσόπουλο**, στήν προκηρυχθεῖσα ἔδρα στόν κλάδο τῆς Ἀνοσολογίας, β) τὸν κ. **Παναγιώτη Παναγιωτόπουλο**, στήν προκηρυχθεῖσα ἔδρα στόν τομέα τῆς Μηχανικῆς συνεχῶν μέσων καί κατασκευῶν, καί γ) τὸν κ. **Δημήτριο Σεφέρη**, καθηγητὴ τῆς Χημείας καί τῶν Πολυμερῶν, τῆς Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Washington.

2) Στήν Τάξῃ τῶν Ἠθικῶν καί Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

α) μὲ τὸν κ. **Leendert Gerrit Westerink**, ἱστορικὸ τῆς Φιλοσοφίας καί ἰδιαιτέρα τῆς Βυζαντινῆς καί ἀρχαίας ἐλληνικῆς σὲ Ἀμερικανικά Πανεπιστήμια, β) τὸν κ. **Karl Heinz Schwab**, ὁμότιμο καθηγητὴ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Erlangen, γ) τὸν κ. **Franco Santori**, ἱστορικὸ τοῦ πολιτικοῦ στοχασμοῦ καί τῶν θεσμῶν, καθηγητὴ τῆς

έλληνικῆς καὶ ρωμαϊκῆς ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Padova καὶ μεταφραστὴ τοῦ Πλάτωνα στὰ ἰταλικά, καὶ δ) τὸν κ. **Pierre Villard**, Διευθυντὴ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἱστορίας τοῦ Δικαίου στὸ Παρίσι.

Ἐπίσης ἔχει γίνει ἡ προκήρυξη τῶν ἐξῆς νέων τακτικῶν ἐδρῶν:

1) Ἀπὸ τὴν Α' Τάξη: Ἐδρα Κλινικῆς Ἱατρικῆς (Χειρουργικὴ Παθολογία), καὶ 2) Ἀπὸ τὴν Β' Τάξη: Ἐδρα Κλασσικῆς Φιλολογίας (Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία).

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐνεργοποιήθηκε ἐφέτος τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ὄργανισμοῦ της, μὲ τὴν ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας, πού ἐλήφθη στίς 21 Δεκεμβρίου 1989, ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 12 τὸ μεσημέρι. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτή, μιὰν ἡμέρα ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὴν κατάρρευση τῆς στυγνῆς δικτατορίας τοῦ Νικολάε Τσαουσέσκου, ἡ Ὀλομέλεια μὲ ὁμοφωνία ἐκάλεσε τὴ Σύγκλητο τῆς Ἀκαδημίας νὰ «κινήσει τὴ σχετικὴ διαδικασία μὲ σκοπὸ τὴ διαγραφή τῆς κυρίας Τσαουσέσκου ἀπὸ τίς τάξεις τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν».

Οἱ λόγοι τῆς διαγραφῆς εἶναι παγκοσμίως γνωστοί: ἡ *Ἑλενα Τσαουσέσκου*, στὴν ἀπουσία τοῦ δικτάτορος προέδρου καὶ συζύγου της, ἀσκοῦσε ὡς ἀντιπρόεδρος τὰ καθήκοντά του κατὰ τὴ διάπραξη τῶν ἐγκλημάτων στὴν Τιμισοάρα, μὲ τὴν κατάπιξις στὸ αἷμα τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας. Αὐτὰ ἀποτελοῦν κατάφωρη καταπάτηση τῶν διεθνῶς ἀναγνωρισμένων δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν στοιχειωδῶν ἀρχῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ». Ἐνα ἀνώτατο πνευματικὸ ἴδρυμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διανοηθεῖ τὴν ἴδια του ἀκόμη τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴ λειτουργία του, ἀλλὰ καὶ τὴν παρουσία σ' αὐτὸ τῶν μελῶν του, χωρὶς τὴν αὐτονόητη ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, τῆς σκέψης καὶ κυρίως χωρὶς τὸν σεβασμὸ τῆς ἐννοίας τοῦ ἀνθρώπου.

Σὲ τυχὸν ἐρώτημα πὺ μπορεῖ νὰ περάσει ἀπὸ τὴ σκέψη καθενός, ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα ἢ κυρία αὐτὴ ἐξελέγη τὸ 1976 ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ἀπάντηση θὰ ὤφειλε νὰ εἶναι σαφῆς καὶ νὰ ἀναφέρεται τόσο στὴν ἰδιότητά της ὡς ἀξιολόγου χημικοῦ, σύμφωνα μὲ τὴν ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση τριῶν ἀειμνήστων συναδέλφων, ὅσο κυρίως σὲ

λόγους ἔθνικῆς σκοπιμότητος, συνδυασμένους τότε μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῆς χώρας μας πρὸς τὸν βαλκανικὸν χῶρον.

Τώρα, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν χαίρει μαζί μετ' ὅλον τὸν κόσμον γιὰ τὴν κατάλυση τῆς τυραννίας ποὺ εἶχε ἐπιβληθεῖ ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Τσαουσέσκου στὸν εὐγενῆ καὶ φίλον ρουμανικὸ λαόν.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἔγινε σὲ Δημόσια Συνεδρία ἡ ἐπίδοση ψηφίσματος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ τὴ συμπλήρωση 150 καὶ πλέον χρόνων ἀπὸ τὴν ἰδρυση τοῦ Ἀρείου Πάγου, μετ' ὀμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. **Γεώργιον Μητσόπουλον**. Ἡ ἐορταστικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση εἶχε παρόμοιον χαρακτῆρα μετ' ἐκείνη τοῦ περασμένου ἔτους, κατὰ τὴν ὁποία ἐπεδόθη ἀνάλογο ψήφισμα στὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Μέσα στὸ χρόνον ποὺ πέρασε, ἔγιναν ἀκόμα καὶ οἱ ἐξῆς ἐκδηλώσεις: α) Ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Γρηγορίου Κασιμάτη, στὸ ὁποῖον μίλησαν οἱ ἀκαδημαϊκοὶ **Γεώργιος Μιχαηλίδης-Νουάρης** καὶ **Κωνστ. Δεσποτόπουλος**.

β) Σὲ ἑκτακτὴν συνεδρίαν, στὴ μνήμη τοῦ Ἀγγελου Σικελιανοῦ, μίλησαν γιὰ τὸν ποιητὴν καὶ τὸ ἔργον του οἱ ἀκαδημαϊκοὶ **Νικηφόρος Βρεττάκος** καὶ **Πέτρος Χάρης**.

γ) Σὲ ἑκτακτὴν συνεδρίαν μετ' τὴν συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, μίλησαν οἱ ἀκαδημαϊκοὶ **Γεώργ. Βλάχος**, **Εὐάγγελος Μουτσόπουλος** καὶ **Γεώργιος Τενεκίδης**.

δ) Στὶς δύο πανηγυρικὰς συνεδρίες γιὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, μίλησαν ἀντίστοιχα ὁ Πρόεδρος κ. **Σόλων Κυδωνιάτης** καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς **Κωνστ. Δεσποτόπουλος**.

ε) Στὴν ἐπίσημην ὑποδοχὴν τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰωάννου Γεωργιάκη**, ὕστερα ἀπὸ χαιρετισμὸν τοῦ Προέδρου καὶ προσφώνησιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Γεωργίου Βλάχου**, ὁ κ. Γεωργιάκης μίλησε μετ' ἔμφρον «Ποινικὸν Δίκαιον. Προσδοκώμενα καὶ Ἐφικτά».

στ) Τέλος ἡ Ὀρχήστρα Δωματίου τοῦ Θεάτρου Μπολσόϊ τῆς Μόσχας, προσκεκλημένη ἀπὸ τὸ Κοινωφελὲς Ἰδρυμα «Ἀλέξανδρος Σ. Ὠνάσης» μετ' τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ὠνασείου Βραβείου «Ὀλύμ-

πια» 1989 στο Μουσείο Έρμιτάζ του Λένινγκραντ, έδωσε ενδιαφέρουσα συναυλία, στην παρακείμενη μεγάλη αίθουσα τής 'Ακαδημίας.

‘Ο σεβασμός και ή έμπιστοσύνη που έμπνέει ή 'Ακαδημία στο εύρύ έλληνικό κοινό, τήν κάνει συχνά αποδέκτη κληρονομιών, δωρεών και άθλοθεσιών, εύγενών άτομων ή ιδρυμάτων, που τά εισοδήματα των προσφορών τους προορίζονται συνήθως για προκηρύξεις κάθε φύσεως και περιεχομένου βραβείων. Έτσι,

α) **‘Η Εύτυχία Εύταξιοπούλου** κατέλιπε στην 'Ακαδημία 'Αθηνών τήν ψιλή κυριότητα ενός διαμερίσματος επί τής όδοϋ Έμμηττου 151-153 με σκοπό, όταν περιέλθει στην 'Ακαδημία και ή επικαρπία του διαμερίσματος, τήν καθιέρωση βραβείου που να άφορα στο Ναυτικό μας και τή θάλασσά μας.

β) **‘Ο Ίωάν. Τσατσαρώνης** κατέλιπε στην 'Ακαδημία τήν ψιλή κυριότητα ενός διαμερίσματος επί τής όδοϋ Παρθενώνος 33 και άλλα περιουσιακά στοιχεία κατατεθειμένα σε Τράπεζες του έξωτερικού με σκοπό, όταν περιέλθουν στην 'Ακαδημία κατά πλήρη κυριότητα, τή βράβευση διαφόρων συγγραμμάτων νομικής φύσεως επί μίαν δεκαετίαν.

Δωρεές:

α) Το ίδρυμα **Α. Γ. Λεβέντη**, εκτός των προηγηθεισών δωρεών του, διέθεσε στην 'Ακαδημία τὸ ποσὸ τῶν δρχ. 1.600.000 με σκοπὸ τήν ἀποπεράτωση ὀρισμένων ἐκδόσεων της. Κατόπιν αὐτοῦ κατατάσσεται στὸν πίνακα τῶν Δωρητῶν τῆς 'Ακαδημίας.

β) **‘Η Ι. Β. Μ.**, μετὰ ἀπὸ σχετικὸ αἴτημα τοῦ κ. Γεράσιμου Ἀποστολάτου, ἐκλεκτοῦ φίλου τῆς 'Ακαδημίας, ἐδώρησε στην 'Ακαδημία ἕναν ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ (IBM PS/2,) ἕναν ἐκτυπωτὴ καὶ τὰ σχετικὰ λειτουργικὰ Προγράμματα.

‘Η 'Ακαδημία Ἀθηνῶν ἐκφράζει τὶς θερμὲς της εὐχαριστίες πρὸς τοὺς δωρητές.

Άθλοθεσίες:

‘Ο δημοσιογράφος κ. **Γεώργιος Σκούρας** διέθεσε στην 'Ακαδημία 5.000.000 δρχ. σὲ Ὁμόλογα, με σκοπὸ τήν ἀπονομὴ ἐτησίως, ἀπὸ τοὺς τόκους τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, δύο βραβείων, εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Κώστα

Γ. Σκούρα, σὲ ἰσάριθμους δημοσιογράφους, οἱ ὅποιοι διακρίθηκαν γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀμέριστον διαγωγὴν τους κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀντικειμενικὴ προβολὴ τῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Ἀκαδημία εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν κ. Σκούρα γιὰ τὴν εὐγενῆ του σκέψη.

Δὲν θὰ ἦταν δυνατὸ, τελειώνοντας μὲ τὴ σημερινὴ συνεδρία τὴν πενταετῆ θητεία μου στὴ θέση αὐτή, νὰ μὴν ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες μου στοὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους μου γιὰ τὴ γόνιμη συνεργασία μας πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Παράλειψη ἐπίσης θ' ἀποτελοῦσε ἂν δὲν ἐξέφραζα τίς εὐχαριστίες μου στὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ τῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ προσπάθεια γιὰ τὴν καλύτερη λειτουργία τους.

Τέλος, εὐχαριστῶ τὸ διοικητικὸ καὶ τὸ πάσης φύσεως ἄλλο προσωπικόν, πού μὲ τὴ στενὴ μας ἐπὶ καθημερινῆς σχεδὸν βάσεως συνεργασία προωθούσαμε πρὸς ἐκτέλεση τίς ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας.

Καὶ τώρα, ἡ ἀπονομὴ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, κάθε χρόνο ἡ Ἀκαδημία τιμᾷ, μαζὶ μὲ τίς ἐπιστημονικές, πνευματικὲς ἢ καλλιτεχνικὲς ἐπιτεύξεις, πράξεις ἡρωϊσμοῦ, ἀλτρουϊσμοῦ, αὐτοθυσίας καὶ φιλανθρωπίας.

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴ πανηγυρικὴ συνεδρία, ἴσως περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε τιμῶνται πρόσωπα, ἀκόμα καὶ μετὰ θάνατον, γιὰ πράξεις ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Στὰ χρόνια πού ζοῦμε, χρόνια ἄχαρα καὶ ἀνήλεα, ὅπου κυριαρχεῖ τὸ ἀτομικόν, ὑλικὸ κυρίως συμφέρον, οἱ πράξεις αὐτὲς παίρνουν μιὰ ἀκόμα μεγαλύτερη διάσταση μὲ τὴ σημασία πού ἔχουν. Γιατὶ ἀποτελοῦν τὸ ἀντίβαρο τοῦ γενικότερου ἠθικοῦ ξεπεσμοῦ, φαινομένου ἴσως παγκόσμιου, πιδ ἠτυπητοῦ ὅμως στὸν μικρὸ μας τόπο.

Στὴν ἀρχὴ θὰ μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ ἀναφερθῶ ἐκτὸς σειρᾶς σὲ μιὰ τι-

μητική διάκριση, αφού λόγοι αναχωρήσεως του τιμωμένου στο έξωτερικό τήν επιβάλλουν.

Μετά πρόταση του Γενικοῦ Γραμματέως υιοθετηθεῖσα ἀπὸ τὴν Γ' Τάξην καὶ ἐγκριθεῖσα ὁμοφώνως ἀπὸ τὴν Ὀλομέλεια, ἀπονέμεται ἡ μεγαλυτέρα τιμητικὴ διάκριση γιὰ φυσικὰ πρόσωπα, τὸ Ἀργυρὸ Μετάλλιο τῆς Ἀκαδημίας στὸν ἐφοπλιστὴ κ. **Γιάννη Λάτση**, γιὰ τὶς ἐπανειλημμένες μεγάλες δωρεές του πρὸς τὸ Δημόσιο, διάφορα Ὑπουργεῖα, τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Καλαμάτας καὶ τοῦ Πύργου Ἡλείας, τὸ Ναυτικὸ Ἀπομαχικὸ Ταμεῖο καὶ πολλοὺς ἄλλους φορεῖς, δωρεές ποὺ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸ τῶν τριῶν δισεκατομμυρίων ὀκτακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἄλλες τὸ ποσὸ τῶν εἴκοσι ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἐξ ἄλλου μόνο μέσα στὸ 1989 ὁ κ. Λάτσης ἔθεσε στὴ διάθεση τῆς Κυβερνήσεως ἄλλα 20 ἑκατομμύρια δολλάρια, κυρίως γιὰ ἐνίσχυση πολυτέκνων μητέρων καὶ ἀκόμα 5 ἑκατομμύρια δολλάρια διέθεσε στὴν Πανελλήνια Ναυτικὴ Ὀμοσπονδία Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ γιὰ φτωχοὺς, ἀσθενεῖς καὶ συνταξιούχους ναυτεργάτες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀποψινὴ ἀναγνώριση ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπανειλημμένων γενναίων χειρονομιῶν τοῦ κ. Γιάννη Λάτση ποὺ ἀναφέρθηκαν πάρα πάνω καὶ ποὺ μαρτυροῦν μιὰ πάλλουσα ἑλληνικὴ καρδιά, γεμάτη ἀπὸ πλούσια αἰσθήματα γιὰ τὸν συνάνθρωπο, ἡ τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση δὲν ἀποκλείεται νὰ χρησιμεύσει καὶ σὲ κάτι ἄλλο: Ἴσως δώσει τὴν ἀφορμὴ νὰ ἀρχίσουν νὰ ξεπαγώνουν ἄλλες ἀντίστοιχες καρδιές. Νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ στρέψουν καὶ κατὰ δῶ τὰ βλέμματά τους, μήπως καὶ κάνουν νὰ ξαναζήσει ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ φτωχοῦ αὐτοῦ τόπου ποὺ τοὺς ἐγέννησε, καὶ ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη κρίσιμη καμπὴ τῆς ἱστορίας του ἔχει τώρα ἀνάγκη. Ἄς τὸ ἐλπίσουμε.

Καὶ τώρα, μὲ τὴ σειρὰ τῶν Τάξεων. Μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται:

1. Τὸ Βραβεῖο Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, δρχ. 400.000, στοὺς κυρίους **Ἀθανάσιο Χριστοδούλου, Βασίλειο Παπαναστάση καὶ Νικόλαο**

Στάμου για την έργασία τους με τίτλο «Λιβαδική Ἀνάπτυξη Χάλκης — Ἐναρμόνιση τῆς Κτηνοτροφίας με τὸ περιβάλλον».

Τὸ Βραβεῖο προκηρύχθηκε για τὴ βράβευση ἀνέκδοτης ἢ δημοσιευμένης μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1986 λιβαδοκτηνοτροφικῆς μελέτης-έργασίας.

2. Τὸ Βραβεῖο *Γεωργίου Πανοπούλου*, δρχ. 300.000, στὸν κ. **Νίκο Χατζηχρηστίδη** καὶ τοὺς συνεργάτες του **A. B. Nguyen** καὶ **L. J. Fetters** για τὴν έργασία τους «Μελέτη με τὴ βοήθεια στατικῆς διαχύσεως τοῦ φωτὸς ραβδωτῶν συμπολυμερῶν ὑψηλοῦ μοριακοῦ βάρους διακλαδιζομένων ἀστεροειδῶς διὰ 18 κλάδων».

Τὸ Βραβεῖο προκηρύχθηκε με σκοπὸ τὴ βράβευση πρωτότυπης ὁλοκληρωμένης έργασίας ἢ περισσοτέρων έργασιῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ποὺ δημοσιεύθηκαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1986 ὡς 31ης Δεκεμβρίου 1988.

3. Τὸ Βραβεῖο *Κωνστ. Κτενᾶ*, 300.000 δρχ., τὸ ὁποῖο προκηρύχθηκε για βράβευση πρωτότυπης έργασίας ὀρυκτολογικοῦ περιεχομένου, στὴν έργασία τῶν κυρίων **Ἀνδρέα Μαγκανᾶ** καὶ **Μιχαὴλ Σταματάκη** με τίτλο «Νεοσχηματισμὸς ὀρυκτῶν καὶ γεωχημικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Πλειοκαινικῶν στρωμάτων τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τῆς νήσου Αἴγινας».

4. Τὸ Βραβεῖο *Κωνστ. Κτενᾶ*, 300.000 δρχ., τὸ ὁποῖο προκηρύχθηκε για βράβευση πρωτότυπης έργασίας με τὴν ὁποία προωθεῖται ἢ γεωλογικὴ γνώση τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, στὸν κ. **Ἐλευθέριο Χατζηδημητριάδη**. Σύμφωνα με τὴν ἔκθεση, ἡ έργασία τοῦ βραβευμένου εἶχε ὡς ἀντικείμενο πρωτότυπο καὶ δυσχερὲς θέμα καὶ θεωρεῖται ὡς μία καλὴ προσπάθεια προαγωγῆς τῆς γνώσεως τῆς γεωλογίας.

5. Τὸ Βραβεῖο *Βασιλικῆς χήρας Γερασίμου Νοταρᾶ*, στὴ μνήμη τῶν γονέων τῆς Ἰωάννου καὶ Ἀνδρομάχης Δεμερτζῆ, δρχ. 300.000, τὸ ὁποῖο προκηρύχθηκε για τὴ βράβευση μελέτης ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, στοὺς κυρίους **Χρύσα** καὶ **Κωνσταντῖνο Κεβόρκ** για τὴν έργασία τους με τίτλο «Ἀρχαῖοι Ἑλληνες, Στατιστικὴ καὶ Πιθανότητες».

Ἡ βραβευμένη έργασία ἐκρίθη ὡς ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς πλευρᾶς.

6. Τὸ Βραβεῖο Ἑλένης καὶ Θεοδώρου Σινανιώτη στὴ μνήμη τῆς μητέρας τους Ζωῆς Φώτου Τζαβέλλα, δρχ. 200.000, στοὺς **Μιχάλη Γατζούνη**, Σημαιοφόρο τοῦ Ἀντιτορπιλικοῦ «ΑΣΠΙΣ» καὶ **Λάζαρο Μπρέσκα**, Δίοπο τοῦ ἰδίου πλοίου, γιατί με ὑψηλότατο πνεῦμα αὐτοθυσίας καὶ θάρρους ρίχτηκαν στὴ θάλασσα, παρὰ τὶς ἐξαιρετικὰ δυσμενεῖς καιρικὲς συνθῆκες καὶ ἐπέτυχαν τὴ διάσωση τῆς Καραγιαννάκη Ἄννας καὶ τῆς Πνευματικοῦ Κατερίνας ποὺ παρασύρθηκαν ἀπὸ τὰ θαλάσσια ρεύματα στὴν περιοχὴ βορειοανατολικά τοῦ Καφηρέα.

7. Τὸ Βραβεῖο Ἀριστείδη Πάλλα στὴ μνήμη Ἀλέκου Ἀβδελεῆ, στὸν τυφλὸ ἀριστοῦχο ἀπόφοιτο τῆς Παντείου Σχολῆς (Τμῆμα Κοινωνιολογίας) **Ράλλη Τσιουλᾶκη**.

Τὸ Βραβεῖο Πάλλα συνοδεύεται ἀπὸ 40.000 δρχ., σύμφωνα με σχετικὸ ὄρο τῆς διαθήκης τοῦ διαθέτη.

8. Βραβεῖο στὸν Καθηγητὴ κ. **Δημήτριο Τριχόπουλο** καὶ τὶς συνεργάτιδες του κυρίες **Εὐαγγελία Κακλαμάνη** καὶ **Ἀναστασία Τζώνου**.

Σύμφωνα με τὴν ἔκθεση, ὁ κ. Τριχόπουλος καὶ οἱ συνεργάτες του ἀνοίγουν νέους ἐρευνητικοὺς δρόμους ποὺ συμβάλλουν στὴ διευκρίνιση τῆς αἰτιολογίας ἑνὸς ἐξαιρετικὰ κακοήθους καρκίνου, σχετικὰ συχνοῦ στὴν Ἑλλάδα, ποὺ με τὰ σύγχρονα δεδομένα εἶναι δυνατὸν νὰ προληφθεῖ σὲ μεγάλο ποσοστό.

9. Βραβεῖο στοὺς κυρίους **Γεράσιμο Ρηγάτο**, **Κυριακὴ Ἀπάκη** καὶ **Βύρωνα Σάμιο** γιὰ τὸ βιβλίο τους με τίτλο «Ἑλληνικὸς Ἱατρικὸς Τύπος 1811-1988».

Τὸ ἔργο ἀποτελεῖ ὄχι μόνον σοβαρὴ συμβολὴ στὴν ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς ἱατρικῆς καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἱατρικοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴ προσφορὰ με διεθνεῖς ἀκτινοβολία.

10. Βραβεῖο στὸν κ. **Μύρωνα Ματσάκη** γιὰ τὸ βιβλίο του «Τὰ Πολεμικὰ Ναυτικὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ οἱ Ἐπιχειρήσεις τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου».

Πρόκειται περὶ μιᾶς ἀρτίας ἐκδόσεως ποὺ περιέχει τὶς ἐπιχειρήσεις

τῶν στόλων, τόσο τῶν μεγάλων Δυνάμεων ὅσο καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὸν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Εἶναι ἡ πρώτη περίπτωση ἀναφορᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ μεταξὺ τῶν μεγαλύτερων καὶ σπουδαιότερων ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων.

11. Ἐπαινος στὸν κ. **Β. Τόλη** γιὰ τὸ βιβλίο του «Κλινικὴ ἤχοκαρδιογραφία».

Σύμφωνα μὲ τὴν κατακλείδα τῆς ἐκθέσεως «ἡ βιβλιογραφία εἶναι πλούσια καὶ ἀρκετὰ ἐκσυγχρονισμένη. Θετικὰ στοιχεῖα εἶναι ἡ ἀρίστη καὶ πλουσία εἰκονογράφηση ποὺ προδίδει μακρὰ καὶ κοπιαστικὴ προσπάθεια. Τὸ βιβλίο εἶναι γραμμένο μὲ κριτικὸ πνεῦμα καὶ πρωτότυπη σκέψη».

12. Ἐπαινος στὸν κ. **Παναγ. Χατζόπουλο** γιὰ τὸ βιβλίο του «Ἀγωγή στοματικῆς ὑγείας (Πρόληψη — Θεραπεία — Ἀποκατάσταση)».

Τὸ βιβλίο θεωρήθηκε ιδιαίτερα χρήσιμο καὶ εἶναι γραμμένο μὲ σαφήνεια καὶ θεμελιωμένο στὴν πλούσια ἐμπειρία τοῦ συγγραφέα καὶ στὰ σύγχρονα βιβλιογραφικὰ δεδομένα. Συνιστᾶται ἀδίστακτα στὸν Ἑλληνα ἱατρὸ ἀλλὰ καὶ στὸν Ἑλληνα ἄνθρωπο.

13. Ἐῤῥφημος μνεῖα στὸν κ. **Ἰωάννη Δημουλᾶ** γιὰ τὸ βιβλίο του «Ἡ καστανιά».

Κατὰ τὴν ἐκθεση ποὺ ὑπεβλήθη, θεωρεῖται ὅτι τὸ βιβλίο αὐτὸ θὰ βοηθήσει πολὺ ἐκείνους ποὺ θὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς καστανιάς, καθὼς καὶ αὐτοὺς ποὺ παίρνουν ἀποφάσεις γιὰ τὴ γεωργικὴ μας πολιτικὴ.

Μετὰ πρόταση τῆς *Τάξεως Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται:

1. Τὸ Ἀργυροῦν *Μετάλλιο* τῆς Ἀκαδημίας στὴν ποιήτρια **Μελισσάνθη** γιὰ τὸ σύνολο τοῦ ποιητικοῦ της ἔργου.

Ἡ κυρία Ἡβη Κούγια-Σκανδαλάκη, γνωστὴ μὲ τὸ ψευδώνυμο *Μελισσάνθη*, εἶναι μιὰ ἐπιβλητικὴ παρουσία στὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει ιδιαίτερα τὸ ποιητικὸ της ἔργο εἶναι ἓνας ἔνθεος ἰδανισμὸς, ποὺ συχνὰ ἀγγίζει τὰ ὅρια τοῦ μυστικισμοῦ. Ἐγραψε 10 ποιητικὲς συλλογές, δύο θεατρικὰ ἔργα γιὰ παιδιὰ καὶ ἄλλα ἀκόμη ἔργα.

Ἐπίσης μετέφρασε τὸ ἔργο τοῦ Βαλερὺ «Ἔρωσ καὶ ψυχὴ» καὶ συνεργάσθηκε συχνὰ στὸν ἡμερήσιο καὶ περιοδικὸ τύπο.

Ἔχει τιμηθεῖ μὲ πολλὰ βραβεῖα.

Ποιήματά της ἔχουν μεταφρασθεῖ σὲ πολλές εὐρωπαϊκὲς γλώσσες καὶ ἔγκριτοι λογοτέχνες, Ἕλληνες καὶ ξένοι, ἔχουν ἐκφρασθεῖ μὲ ἰδιαίτερο κολακευτικὸ τρόπο γιὰ τὸ ποιητικὸ της ἔργο.

Χαλκᾶ Μετάλλια ἀπονέμονται στὸν Ἀρχιτέκτονα κ. **Μανώλη Κορρέ** καὶ τὸν Πολιτικὸ Μηχανικὸ κ. **Κωνσταντῖνο Ζάμπα** γιὰ τὴν ἐκπόνηση πλήρων μελετῶν τῶν προγραμμάτων ἀποκατάστασης τῆς ἀνατολικῆς ὄψης καὶ τοῦ προνάου τοῦ Παρθενῶνος, ἀπὸ πλευρᾶς μορφολογίας καὶ κατασκευῆς καθὼς καὶ ἀπὸ πλευρᾶς στατικῆς ἀντίστοιχα. Καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες ἐργάστηκαν μὲ ἔνθεο ζῆλο καὶ πάθος χωρὶς ὄρια.

Ἡ προώθηση τῆς ἔρευνας γιὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Παρθενῶνος, ἀποτέλεσμα τῆς ἐξαντλητικῆς μελέτης ἑκατοντάδων θραυσμάτων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος στὸν κ. Κορρέ. Μὲ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση ἡ Ἀκαδημία ἀναγνωρίζει τὸ ἐξαιρετικὸ πνεῦμα συνεργασίας καὶ τῶν δύο μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ Ἀκροπόλεως καὶ τοὺς τεχνίτες, καθὼς καὶ τὸ ἦθος καὶ τὴ φιλοπονία τους.

3. Τὸ *Χαλκοῦν Μετάλλιο* τῆς Ἀκαδημίας στὸν κ. **Μενέλαο Παρλαμᾶ**, φιλόλογο, Πρόεδρο τῆς Ἑταιρείας Κρητικῶν Ἱστορικῶν Μελετῶν, γιὰ τὴν ὅλη παιδευτικὴ, συγγραφικὴ καὶ πολιτιστικὴ του δράση.

Ὡς Πρόεδρος τῆς προαναφερθείσης Ἑταιρείας ἀνέπτυξε ἀξιόλογη πολιτιστικὴ δράση σὲ ποικίλους τομεῖς, ὅπως περισυλλογὴ τῶν ἔργων τέχνης καὶ τῶν κειμηλίων τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς Κρήτης, τῶν χειρογράφων τῶν ἀρχείων της κ.τ.λ. Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρία του Ἑταιρεία τῆς ὁποίας ἡ ψυχὴ ἦταν ὁ ἴδιος ὁ κ. Παρλαμᾶς, ἱδρυσε καὶ ἀνέπτυξε τὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο Κρήτης καὶ συνέβαλε στὴν εὐδόκιμη λειτουργία του. Καθιέρωσε ἐπίσης τὰ Διεθνῆ Κρητολογικὰ Συνέδρια.

Σημαντικὸ ἐπίσης ἔργο τοῦ κ. Παρλαμᾶ εἶναι τὸ Ἀγροτικὸ Μουσεῖο Κρήτης, παράλληλα μὲ τὸ πολύμορφο καὶ σημαντικὸ ἐρευνητικὸ καὶ συγγραφικὸ του ἔργο.

1. *Βραβεῖο Λάμπρου Πορφύρα*, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 200.000

δρχ., στὸν κ. **Δημήτρη Νικορέτζο** γιὰ τὸ βιβλίο του «Τέσσερα βήματα στὰ σύννεφα».

Στὴν ποιητική του αὐτὴ συλλογή, ὁ βραβευόμενος ἐπιχειρεῖ μίαν ἀναβίωση τοῦ παραδοσιακοῦ στίχου. Ἡ ποίησή του παρουσιάζει μίαν ἐκφραστικὰ ὀργανωμένη ἀρτιότητα, φέρνοντας στὴ μνήμη τὴν ἐποχὴ πού πλούτισε τὴ γραμματολογία μας μὲ πολὺ ἄξια ὀνόματα, πού ἀπηχῆσεις τους συναντοῦμε στὴ βραβευομένη ποιητικὴ συλλογή.

2. Τὸ *Βραβεῖο Μερόπης Οἰκονόμου*, 300.000 δραχμῶν, στὸν Κύπριο κ. **Κυριάκο Χαραλαμπίδη** γιὰ τὴν ποιητικὴ του συλλογὴ μὲ τὸν τίτλο: «Θόλος».

Τὰ ποιητικὰ ἔργα τοῦ κ. Χαραλαμπίδη εἶναι διαποτισμένα ἀπὸ μιά βαθειὰ θλίψη γιὰ ὅσα ἔγιναν στὸ μαρτυρικὸ νησί.

3. Τὸ *Βραβεῖο τῆς Αἴλως Δράκου* στὴ μνήμη τοῦ συζύγου τῆς Ἀλέκου Δράκου, 350.000 δρχ., γιὰ Ἑλληνα μουσικὸ ἐκτελεστή, ἀπονέμεται στὸν ἀρχιμουσικὸ κ. **Ἀνδρέα Παρίδη**.

Ὁ κ. Παρίδης, διπλωματοῦχος τοῦ πιάνου καὶ τῶν ἀνωτέρων θεωρητικῶν στὴν Ἑλλάδα, συνέχισε τὶς μουσικὲς του σπουδὲς στὴν Κρατικὴ Ἀκαδημία τῆς Ρώμης στὴν τάξη διευθύνσεως ὀρχήστρας, ἐπὶ μίᾳ τετραετίᾳ. Παραλλήλως εἰδικεύθηκε στὴ διεύθυνση ὄπερας.

Διετέλεσε ἀρχιμουσικὸς καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν καὶ διακρίθηκε στὴ διεύθυνση ἔργων τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ διεθνοῦς ρεπερτορίου τόσο στὸν συμφωνικὸ ὅσο καὶ στὸν μελοδραματικὸ τομέα. Διηύθυνε ὀρχήστρες καὶ ὄπερες σὲ πολλὰς χώρες τῆς Εὐρώπης καὶ στὴν Ἀμερικὴ, πάντοτε μὲ ἐπιτυχία, πού τιμοῦσε τὴν πατρίδα του. Ἡ κριτικὴ, ἑλληνικὴ καὶ ξένη, ὑπῆρξε ἐγκωμιαστικὴ γιὰ τὶς ἐκτελέσεις του, ἐναρμονισμένη πρὸς τὴν ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ ἀκροαματικοῦ τοῦ κοινοῦ.

4. *Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας* στὴν πιανίστα καὶ συνθέτιδα κυρία **Λίλα Λαλαοῦνη**.

Ἡ κ. Λαλαοῦνη ἐξεδήλωσε τὸ πιανιστικὸ καὶ συνθετικὸ τῆς τάλαντο ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας. Στὰ δώδεκά της χρόνια ἐμφανίζεται ὡς συνθέτις στὴ Βιέννη, σὲ ρεσιτᾶλ τῆς μητέρας της, τραγουδίστριας Ἀλεξάνδρας

Λαλαούνη, καθώς και ως πιανίστα στο Παρίσι, συνοδευόμενη από τις ονομαστές γαλλικές συμφωνικές ορχήστρες, λίγο αργότερα, εκτελεί υπό τη διεύθυνση του Richard Strauss την *Burlesca* του, με τη φιλαρμονική της Βιέννης. Η μουσική της δραστηριότητα την φέρνει παντού, σε όλη την Ευρώπη, όπου υπό τη διεύθυνση διασήμων μαέστρων καθιερώνεται ως μία πιανίστα ύψηλου κύρους καθώς και αξιόλογη συνθέτις.

Το ρεπερτόριό της περιλαμβάνει 27 κοντσέρτα για πιάνο και ορχήστρα και τα δύο δικά της κοντσέρτα, που κατ' επανάληψη έχουν εκτελεσθεί και το δεύτερο από τα όποια έχει προγραμματισθεί να το εκτελέσει η ίδια κατά την περίοδο 1990-91 στην Ολλανδία.

Μόνιμα εγκατεστημένη στο Παρίσι, δέν ξεχνά την ελληνική μουσική παραγωγή στο ρεσιτάλ της, την οποία περιβάλλει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και αγάπη.

5. Βραβείο της 'Ακαδημίας στο βαθύφωνο κ. Νίκο Ζαχαρίου.

Ο κ. Ζαχαρίου, κάτοχος μιᾶς ἐξαιρετικής φωνῆς και μιᾶς ιδιαίτερης μουσικῆς διαίσθησης, διακρίθηκε τόσο στο μελοδραματικό τομέα, όσο και στο δράτήριο.

Νέος ἀκόμη, 30 ἐτῶν, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκτέλεση τοῦ σολιστικοῦ ρόλου στὴν 9η Συμφωνία τοῦ Beethoven πρωτοεμφανίζεται ὡς πρωταγωνιστὴς στὴ Σκάλα τοῦ Μιλάνου. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει μιὰ ἀτέλειωτη σειρά ἐμφανίσεων στὸ μεγάλο αὐτὸ λυρικό θέατρο, καθώς και σὲ ἄλλες πόλεις τῆς Ἰταλίας, και γενικότερα τῆς Ευρώπης. Ἐπίσης τῆς Ρωσίας, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Νότιας Ἀφρικῆς και τῆς Αὐστραλίας.

Ἐπιλεγμένος, κατ' επανάληψη, ὡς σολιστ ἀπὸ τὸν φὸν Κάραγιαν, ἔλαβε μέρος στὰ πιὸ ἐγκυρα εὐρωπαϊκὰ φεστιβάλ, συμπράττοντας με ἄλλους διασήμους τραγουδιστές, ὅπως τὴν Κάλλας, τὸν Τίτο Γκόμπι, τὸν ΝτιΣτέφανο και ἄλλους. Τραγούδησε, ὑπὸ τὴ διεύθυνση ἀκόμη τοῦ Μπροῦνο Βάλτερ, τοῦ Μπερνστάϊν και ἄλλων μεγάλων. Τιμήθηκε παντοῦ με παράσημα και ὀνομάστηκε ἐπίτιμος δημότης ἀπὸ τὴν Πολιτεία τοῦ Τέξας. Τιμήθηκε ἐπίσης με τὸ Χρυσὸ Μετάλλιο τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηῶν.

6. *Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας* στὸν 92 ἐτῶν σήμερα ζωγράφο κ. **Δημήτριο Γιολδάση**.

Στὰ πρῶτα του χρόνια, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς καλλιτέχνης καὶ ἄνθρωπος, δούλεψε στὰ Τρίκαλα ὡς καπνεργάτης καὶ τὸ 1914 γράφτηκε ὡς σπουδαστὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Τιμήθηκε, κατ' ἐπανάληψη, μὲ τὸ Ἀβερῶφειο Βραβεῖο καὶ ταξίδεψε γιὰ καλλιτεχνικοὺς σκοποὺς στὸ Παρίσι, στὴ Ν. Ὑόρκη, στὸ Λονδίνο, στὴ Ρώμη καὶ ἄλλοῦ.

Ὁργάνωσε πολλὰς ἀτομικὰς του ἐκθέσεις, πῆρε μέρος σὲ ὅλες τὶς Πανελλήνιες ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ σὲ πολλὰς ὁμαδικὰς ἐδῶ καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

Τὰ ἔργα του παντοῦ κρίθησαν ἐπαινετικὰ καὶ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ κοσμοῦν συλλογὰς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῶν Ὑπουργείων Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ, τῶν Δήμων Ἀθηναίων, Βόλου καὶ ἄλλων πόλεων καθὼς καὶ ἰδιωτικῶν συλλογῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ κ. Γιολδάσης ταξίδεψε ἐπίσης σὲ πολλὰς χῶρες γιὰ μελέτη τῶν εὐρωπαϊκῶν μουσείων, φθάνοντας καὶ μέχρι τὶς Σκανδιναβικὰς καὶ τὶς Ἀνατολικὰς χῶρας.

Ἐκτὸς ἀπὸ διαλεχτὸς ζωγράφος, ὁ κ. Γιολδάσης διακρίνεται ὡς ἓνα ζωτικώτατο βιολογικὸ φαινόμενον, ἀφοῦ μέχρι σήμερα ἐξακολοθεῖ νὰ ἐργάζεται «μὲ τὴν ἀγαθὴν» πρόθεσιν, καθὼς γράφει ὁ ἴδιος, νὰ προσφέρει ὅσο μπορεῖ στὸ καλὸ τοῦ συνόλου τῶν ἀνθρώπων, στὴ φιλία τῶν λαῶν, στὴν Εἰρήνη, στὸν Ἄνθρωπον, στὸν Πολιτισμό.

7. *Βραβεῖο* στὸν κ. **Βύρωνα Θεοδωρόπουλο**, πρέσβυν ἐπὶ τιμῆ, γιὰ τὸ βιβλίον του «Οἱ Τοῦρκοι κι' ἐμεῖς».

Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου εἶναι εὐρύτερον ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ περιλαμβάνει ὁ τίτλος του. Τὰ δύο πρῶτα μέρη του ἀφοροῦν τὴν ἴδιαν τὴν Τουρκίαν, ἐνῶ τὸ τρίτον μέρος ἀφορᾷ τὰ ἐλληνοτουρκικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Θεοδωρόπουλου, ἀποτέλεσμα μεγάλης πείρας καὶ βαθειᾶς γνώσης τῶν προβλημάτων, διακρίνεται γιὰ τὴν ἰσορροπη-

μένη και νηφάλια κρίση και καταλήγει σε γενικές παρατηρήσεις και ιδιαίτερα στην αναζήτηση λύσεων στα σημερινά υπάρχοντα προβλήματα μεταξύ των δύο χωρών.

8. *Βραβεῖο*, με χρηματικό έπαθλο δρχ. 250.000, στον κ. **Ἰωάννη Τουράτσογλου** για τὸ βιβλίο του με τίτλο «Die Münzstätet von Thesaloniki in der Römischen Kaiserzeit».

Στὸ ἔργο αὐτὸ ὑποβάλλεται σὲ ἐπιστημονικὴ μελέτη τὸ σύνολο τῶν νομισματικῶν ἐκδόσεων τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸ 32 π.Χ. ὡς τὰ μέσα τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνος.

Τὸ ἔργο θεωρεῖται σημαντικό, γιατί πλουτίζει τὸ πρωτογενὲς ὕλικὸ τῆς νομισματοκοπίας τῆς Θεσσαλονίκης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ διαφωτίζει ἀπὸ νεώτερες πηγές τὴν νομισματοσκοπία, τὴ διάδοση τῶν νομισμάτων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ αὐτὴ τὴν ἱστορία τῆς πόλεως, κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνη.

9. *Βραβεῖο* στὴν κυρία **Ἀργυρὸ Τατάκη**, γιὰ τὸ βιβλίο της με τίτλο «Ancient Beroea, Prosopography and Society».

Ἡ πλουσιοπάτη σὲ λήμματα προσωπογραφία καλύπτει διάστημα ἑπτὰ αἰῶνων, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 4ου π.Χ. ὡς τὸ τέλος τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνος.

Ἀπὸ τὴ μελέτη ἢ συγγραφεὺς συμπεραίνει ὅτι στὴ μεγάλη πλειονότητά τους τὰ ὀνόματα εἶναι ἑλληνικά. Ὡς πρὸν τὴν κοινωνία ἐξάγει ἐπίσης συμπεράσματα γιὰ τὴ διακίνηση τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ ἐπίσης τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων. Ἡ κ. Τατάκη συναπάρτισε τὸ δυσχερέστατο καὶ χρησιμότατο ἔργο της ἀπὸ διάσπαρτα στοιχεῖα ἐπιγραφῶν, σύμφωνα με ὑψηλὲς ἐπιστημονικὲς ἀπαιτήσεις καὶ με αἴσθηση τῶν ἱστορικῶν πραγματικοτήτων.

10. *Βραβεῖο* στον κ. **Γιώργο Μαρινάκη**, γιὰ τὴν ἐπιμέλεια καὶ ἔκδοση τῶν Ἀπάντων τοῦ ποιητῆ Γιώργου Σαραντάρη.

Ἡ ἔκδοση τῶν πέντε τόμων μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ κατόρθωμα, ἀφοῦ ἀπαιτοῦσε τὴ συγκέντρωση τοῦ ὕλικου, τὴν ταξινόμησή του καὶ τὸν σχολιασμό τοῦ ἔργου τοῦ ἀξέχαστου διανοητῆ, συμπολεμιστῆ του στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας, φιλοσοφημένου καὶ πρόωρα χαμένου ποιητῆ Γιώργου

Σαραντάρη. Είσαγωγή πολυσέλιδη, ἐρμηνευτικά σχόλια σὲ κάθε ποίημα, μετάφραση ἢ μελέτημα, προδίδει ὄχι μόνον τὴ μεθοδικότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐλάβεια στὸ ἔργο τοῦ ποιητῆ ἀπὸ τὸν κ. Μαρινάκη.

11. *Βραβεῖο*, μὲ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση 200.000 δρχ., στὸν κ. **Νικόλαο Δημητρίου** γιὰ τὸ πεντάτομο ἔργο του «Λαογραφικὰ τῆς Σάμου».

Ὁ συγγραφέας, δημοδιδάσκαλος τῆς Σάμου, πού ἄρχισε τὸ ἔργο του ἀπὸ τὸ 1915, παρέδωσε στὴ λαογραφικὴ ἐπιστῆμη μία ἐργασία πλούσια σὲ ὕλικό, πού ἀναφέρεται σ' ἓνα μεγάλο νησί μας. Τὸ ὕλικό αὐτὸ εἶναι δουλεμένο ἀπὸ ἀρμόδιο καὶ ἔμπειρο γνώστη τῶν θεμάτων, μὲ ἐπιμέλεια, εὐσυνειδησία καὶ μέθοδο, καὶ ἀποτελεῖ ἀξιόλογη συμβολὴ στὴ νεοελληνικὴ Λαογραφία.

12. *Βραβεῖο*, μὲ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση 200.000 δρχ., στὸν κ. **Νικόλαο Φλούδα** γιὰ τὸ πεντάτομο ἔργο του «Βυζικιώτικα».

Τὸ ἔργο τοῦ κ. Φλούδα εἶναι ἐπιβλητικὸ σὲ ἔκταση καὶ προσφέρει πλούσιο ἱστορικὸ, λαογραφικὸ καὶ κάθε εἴδους ἄλλο ὕλικό. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες ἐξαντλητικὲς μονογραφίες γιὰ ἓνα ἑλληνικὸ χωριό.

13. *Βραβεῖο* σιὸ περιοδικὸ «**Ἑλληνικά**» πού ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

Τὸ περιοδικὸ ἄρχισε νὰ ἐκδίδεται τὸ 1928 ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Ἱστορικῶν Μελετῶν. Ἱστορικὸ στὴν πρώτη του μορφή, στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '50 συμπλήρωσε τὴν ὕλη του, πού ἐκτὸς ἀπὸ ἱστορικὴ ἔγινε κυρίως φιλολογικὴ, ἀρχαιολογικὴ καὶ λαογραφικὴ. Ἡ ἔκδοσή του τώρα συμπλήρωσε τὸν τριακοστὸ τόμο. Μὲ ἐκλεκτοὺς συνεργάτες, Ἕλληνες καὶ ξένους, κυκλοφορεῖ σὲ πολλὰς βιβλιοθῆκες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ διατηρεῖ ὑψηλὸ κύρος στοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους.

14. *Βραβεῖο* στὸν **Σύλλογο Ἀρχιτεκτόνων Διπλωματούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν**.

Ὁ Σύλλογος ἰδρύθηκε τὸ 1921. Πέραν τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσχολιῶν του, ἀνέπτυξε σημαντικὴ κοινωνικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ δράση. Μεταξὺ ἄλλων ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴ διάσωση τῆς μορφῆς τῶν Κυκλαδῶν οἰκισμῶν καὶ ἄλλων μεμονωμένων ἀξιολόγων καὶ ἱστορικῶν κτιρίων. Συντηρεῖ ξενώνα στὸ Πήλιο, γιὰ τὴ στέγαση σπουδαστῶν τῆς Ἀρχιτε-

κτονικῆς καὶ ἐκδίδει ἀξιόλογο δελτίο κάθε δίμηνο μὲ ἐνδιαφέροντα θέματα.

15. *Ἐπαινος* στὴν ἰατρὸ κυρία **Ἡὼ Λαμπίρη** γιὰ τὴν ἐπὶ εἰκοσαετία ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ «*Ἱατρολογοτεχνικὴ Στέγη*».

Ἡ κ. Λαμπίρη, παράλληλα μὲ τὴν ἀσκηση τῆς ἰατρικῆς, ἔχει συγγράψει κοινωνικὰ μυθιστορήματα καὶ μία βιογραφία τοῦ *Ἄλμπερτ Σβάϊτσερ*.

Στὸ περιοδικό της τοῦ ἐκδίδει ἀπὸ τὸ 1968 συνεχῶς ὡς σήμερα, δημοσιεύει πολὺ ἐνδιαφέρουσες καὶ πρωτότυπες συνεργασίες, ἰατρικοῦ, λογοτεχνικοῦ καὶ γενικότερα καλλιτεχνικοῦ περιεχομένου, πάντοτε προσπαθώντας νὰ διατηρήσει τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδό του, ἔστω καὶ μὲ ἐλάχιστα μέσα καὶ οἰκονομικὲς θυσίες.

16. *Ἐπαινος*, συνοδευόμενος ἀπὸ 200.000 δρχ., στὸν κ. **Χρήστο Ἐξάρχο** γιὰ τὸ βιβλίο του «*Ἡ Φούρκα τῆς Ἡπείρου*» (*Ἱστορία-Λαογραφία*).

Ὁ συγγραφεὺς ἐπανελημμένα ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἰδιαίτερή του αὐτῆ πατρίδα, τὸ ἔργο του δὲ αὐτὸ ἀποτελεῖ, ὡς μονογραφία, μνημεῖο ἀγάπης καὶ ἀφοσίωσής του πρὸς αὐτή, πού τὸν βίο, τὰ ἔθιμα καὶ τοὺς ἀνθρώπους παρουσιάζει μὲ πίστη καὶ πληρότητα ἀξιοζήλευτη.

17. *Ἐπαινος ἀρχαιοφιλίας*, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ *Ἰπουργείου Πολιτισμοῦ*, στοὺς ἐξῆς:

α) **Κωνσταντῖνο Λουκρέζη**, ἐπειδὴ παρέδωσε στὴν ἀρμοδία Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων ἀκέφαλο ἄγαλμα καὶ δύο ἀρχιτεκτονικὰ μέλη,

β) **Ἀθανάσιο Κατσιμπίρη**, ἐπειδὴ παρέδωσε στὴν ἀρμοδία Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων πῆλινα εἰδῶλια καὶ ἀγγεῖα, καὶ

γ) **Μανώλη Χατζημανώλη**, ἐπειδὴ παρέδωσε στὴν ἀρμοδία Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων τμήματα ἀρχαίων κέρνων, εἰδωλίων καὶ ὑδριῶν.

Μὲ πρόταση τοῦ *Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἐλένης Οὐράνη* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας* ἀπονέμεται:

1. Τὸ *Βραβεῖο πεζογραφίας*, συνοδευόμενον ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο

400.000 δρχ., σὶν κ. **Τάκη Χατζηαναγνώστου** γιὰ τὸ μυθιστόρημά του «Ἐνα νησι ἰαξιδεύει». Τὸ ἔργο ἀναφέρεται σὲ ἱστορικές γιὰ τὴ χώρα μας στιγμὲς γύρω ἀπὸ τὸν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον. «Ἡρώες καθαρὰ αἰγιοπελαγίτικοι. Ἄνετη ἀφήγηση σὲ καλαίσθητη γλῶσσα. Σκέψεις γιὰ τὴν ἀνθρώπινη μοίρα καὶ κρίσεις γιὰ τὴν ἐποχὴ μας. Ὅλα αὐτὰ προδίδουν ἕνα ἔμπειρο τεχνίτη τοῦ λόγου.

2. Τὸ *Βραβεῖο ποιήσης*, συνοδευόμενον ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 400.000 δρχ., σὶν κ. **Γιωργῆ Κότσιρα** γιὰ τὸ σύνολο τοῦ ἔργου του, μὲ ἀφορμὴ τὴν πρόσφατη ποιητικὴ του συλλογὴ «Ἡ μυθολογία τῶν προσώπων καὶ ἄλλα ποιήματα».

Ὁ κ. Κότσιρας εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσωπευτικoὺς ποιητὲς τῆς γενιᾶς τοῦ μεταπολέμου. Ἔχει παρουσιαστῆ στὰ γράμματα μὲ πολλὰ συλλογὰ ποιημάτων ἀπὸ τὸ 1945 ὡς σήμερα, μὲ ἕνα θεατρικὸ ἔργο, μὲ πεζὰ καὶ δοκίμια, καὶ πλούτισε τὴ λογοτεχνία μας μὲ ἀξιόλογες μεταφράσεις τῶν Καμύ, Λόρκα καὶ ἄλλων, καὶ κυρίως τὴ «Θεία Κωμῶδία» τοῦ Ντάντε.

3. Τὸ *Βραβεῖο δοκιμίου*, συνοδευόμενον ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 400.000 δρχ., σὶν κ. **Π. Μαστροδημήτρη** γιὰ τὸ ἔργο του «Πέντε Δοκίμια γιὰ τὴ νεοελληνικὴ πεζογραφία».

Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεση, τὸ βιβλίον ἀρχίζει ἀπὸ τὶς πρῶτες λογοτεχνικὲς προσπάθειες τῆς νεοελληνικῆς πεζογραφίας, καὶ ἀφοῦ σταθεμεύσει στὴν ἀπαράμιλλη γραφὴ τοῦ Καρκαβίτσα, σὶν μεγαλόπνευστο Παλαμᾶ καὶ τὸν ὄραματιστὴ Σικελιανό, συνεχίζει ὡς τὴ σεμνὴ πεζογραφία τοῦ Κόντογλου, γιὰ νὰ καταλήξει στὴ συνθετικότητα καὶ τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ Θεοτοκά.

Μέσα στὸ ἔργο τοῦ κ. Μαστροδημήτρη ἀποτυπώνεται τὸ πέρασμα τῆς κοινωνίας μας, ἀπὸ τὶς πρωιογενεῖς μορφὲς τοῦ 19ου αἰῶνα ὡς τὴν ὀριμότητα τῶν νέων καιρῶν.

Μετὰ πρόταση τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας, ἀπονέμονται:

1. Ἀργυροῦν Μετάλλιον στὸ **Νηπιακὸ Ἐπιμελητήριον Μελά**, μὲ τὴ

συμπλήρωση άνω τών 100 έτων προσφοράς στην εκπαίδευση, με την ίδρυση και συντήρηση 168 σχολείων και νηπιαγωγείων σε όλη την Ελλάδα.

Ίδιαίτερη σημασία αποδίδεται στο γεγονός ότι το Ίδρυμα αυτό έρριξε το βάρος της δραστηριότητάς του κυρίως στην ενίσχυση τών άπομακρυσμένων και μάλιστα τών παραμεθωρίων περιοχών μας.

2. Το Άργυροϋν Μετάλλιο τής Άκαδημίας στον πλοίαρχο λιμενικοϋ, τότε κεντρικό Λιμενάρχη Πειραιώς κ. **Έμμανουήλ Πελοποννήσιο**, ως εκπρόσωπο όλοκλήρου τοϋ προσωπικοϋ τοϋ Σώματος, που με τις εϋστοχες και συντονισμένες ενέργειές τους συνέβαλαν στην πλήρη έπιτυχία τής όλης έπιχειρήσεως για την διάσωση τών 600 έπιβατών τοϋ έμβολισθέντος έλληνικοϋ κρουαζιερόπλοιου Jupiter στο λιμάνι τοϋ Πειραιά.

Ή έπιτυχής έκβαση τοϋ δύσκολου κατά τις στιγμές εκείνες έργου, έτίμησε διεθνώς την Έλληνική Ναυτοσύνη.

1. Το Βραβείο Γεωργίου Θ. Φωτεινοϋ, κατόπιν αντιστοίχου προκηρύξεως με χρηματικό έπαθλο 400.000 δρχ., στον κ. **Μανώλη Κυπραίο** για την ανέκδοτη μελέτη του με θέμα «Ή αντιπροσωπευτική άρχή ως θεμέλιο τοϋ δημοκρατικοϋ πολιτεύματος και ή νομοθετική και νομολογιακή κατοχύρωσή της».

Ή έργασία αύτή, ειδικοϋ έπιστημονικοϋ περιεχομένου, ανταποκρίθηκε πλήρως στις άπαιτήσεις τοϋ προκηρυχθέντος διαγωνισμοϋ και θεωρείται ότι ή δημοσίευσή της καθώς έπί λέξει αναφέρεται στή βράβευσή της «δέν μπορεί παρά να είναι αντικειμενικώς λίαν έπωφελής για το γενικότερο πνευματικό μέλλον τής Χώρας».

2. Το Βραβείο Γεωργίου Φωτεινοϋ, 400.000 δρχ., κατόπιν προκηρύξεως, στον κ. **Γεώργιο Σιάμπο**, για την ανέκδοτη μελέτη του με θέμα «Ή σημερινή δημογραφική κατάσταση τής Ελλάδας και προοπτικές τής μελλοντικής της εξέλιξεως».

Στή μελέτη έξετάζεται το όλο δημογραφικό πρόβλημα τής χώρας μας, με αναλυτικές προβολές για το μέλλον.

3. Το Βραβείο Γεωργίου Θ. Φωτεινοϋ, με χρηματικό έπαθλο 300.000 δραχμών, άπονέμεται στον κ. **Ίωάννη Χολέβα** για την κατό-

πιν προκηρυχθέντος διαγωνισμού βράβευση τῆς ἀνέκδοτης μελέτης του με θέμα: «Ἡ συμβολὴ τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Ἄνδρέα Ἀνδρεάδη στὴ μελέτη τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας».

4. Τὸ Βραβεῖο Ἑλένης Κωνσταντοπούλου, στὴ μνήμη τῆς ἠρωίδας κόρης τῆς Ἡρῶς Κωνσταντοπούλου, συνοδευόμενο ἀπὸ ἔπαθλο 300.000 δρχ., μετὰ θάνατον, στὸν **Σπυρίδωνα Κάνουρα**, 23 ἐτῶν, γιὰ πράξη αὐτοθυσίας.

Ὁ Κάνουρας, ὑπάλληλος τῆς Δ.Ε.Η., βρισκόμενος στὴν περιοχὴ Κολινδροῦ-Πιερίας, στὴν προσπάθειά του νὰ σώσει τὴ ζωὴ ὁδηγοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῶν ἐναερίων καλωδίων ὑψηλῆς τάσεως, πράγμα τὸ ὁποῖο ἐπέτυχε, κεραυνοβολήθηκε ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῶν 15.000 Βόλτ καὶ ἔπεσε νεκρός. Σύμφωνα μὲ μαρτυρίες συναδέλφων του, ὁ Κάνουρας ὑπῆρξε ἐργατικός, πρόθυμος καὶ εὐσυνείδητος στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του. Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως ὑπῆρξε ἕνας ἐξαιρετος ἄνθρωπος, πὺ ἔδωσε τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ σώσει συνάνθρωπό του.

5. Τὸ Βραβεῖο *Κ. Κριεζῆ*, συνοδευόμενο ἀπὸ 75.000 δρχ. στὸν καθένα, στὸν διευθυντὴ τοῦ εἰδικοῦ σχολείου Σερρῶν κ. **Γεώργιο Καρατάση** καὶ στοὺς δασκάλους κ.κ. **Δημήτριο Βούζα**, τῶν δημοτικῶν σχολείων Κιλκίς καὶ Γουμένισσας, **Ἡλία Ράντο**, τῶν εἰδικῶν τάξεων τοῦ 5ου δημοτικοῦ σχολείου Σερρῶν καὶ **Νικόλαο Κούκουρα**, τοῦ εἰδικοῦ σχολείου Ἀλεξανδρουπόλεως.

Οἱ τιμώμενοι στάθηκαν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο δίπλα στὰ παιδιά μὲ τίς εἰδικές ἀνάγκες, ταυτίστηκαν μαζί τους προσπαθώντας νὰ τὰ ἐντάξουν στὸ κοινωνικὸ σύνολο.

6. Τὸ Βραβεῖο τοῦ Ροταριανοῦ Ὀμίλου Γλυφάδας, συνοδευόμενο ἀπὸ 100.000 δρχ., στὴ φυσιολάτρη κ. **Γεώργιο Κοκονᾶ**, γιὰ τὴ μακρόχρονη καὶ ἀνιδιοτελεῖ προσφορά του γιὰ τὴν προστασία καὶ ἐπαύξηση τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας μας καὶ τὴν εὐαίσθητοποίησή τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ προστασία τῆς φύσεως.

Προερχόμενος ἀπὸ τὸν προσκοπισμὸ ὁ κ. Κοκονᾶς, ὕστερα ἀπὸ σημαντικὴ κοινωνικὴ δράση στὸ χωριό του στὴν περιοχὴ Ἀμαρίου τοῦ Ρεθύμνου, ταξιδεύει ἐπὶ 45 χρόνια σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, προσφέροντας τίς

ύπηρεσίες του για τήν αναδάσωση τῶν γυμνῶν τόπων τῆς χώρας μας. Χωρίς καμιά κρατική συμπαράσταση.

Ἐκτὸς ἀπὸ τῆ φύτευση πρασίνου στὰ ἐλληνοτουρκικὰ σύνορα, Θράκη, Μακεδονία, Ἡπειρο, Ἐπτάνησα, Πελοπόννησο καὶ σὲ ὑψόμετρο 1000 μέτρων στὴν Κρήτη, ὁ κ. Κοκονᾶς, μὲ μιὰ σύνταξη 50.000 δρχ. τὸν μῆνα καὶ ξοδεύοντας λιγότερο ἀπὸ τὰ μισὰ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του, ἀγοράζει μὲ τὰ ὑπόλοιπα σπόρους, πληρώνει αὐτοκίνητα, νοικιάζει ζῶα, γυρνώντας ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ μιλάει στοὺς κατοίκους γιὰ τὴ σημασία τῆς ἀναδάσωσης. Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ μιλᾷ ἐπὶ πολλὴ ἀκόμα ὥρα γιὰ τὸ εὐγενὲς αὐτὸ πάθος τοῦ κ. Κοκονᾶ σὲ ὄφελος ὀλοκλήρου τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου.

7. Τὸ *Βραβεῖο Κατίγκως καὶ Γιώργη Λαιμοῦ*, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 300.000 δρχ., στὸν κ. **Κωνσταντῖνο Ζούλα**, ὁ ὁποῖος μὲ προσωπική του ἐργασία ἱδρυσε δύο λαογραφικὰ μουσεῖα στὰ χωριά Τσαμαντᾶ-Θεσπρωτίας καὶ Περδίκι-Ἰκαρίας, μὲ σκοπὸ τὴ διαφύλαξη τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς.

8. *Βραβεῖο* στὴν ὁμογενῆ καθηγήτρια κυρία **Μαρία Βασιλικοῦ-Μπικουβάρη**, ἡ ὁποία ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα στὸ ἐξωτερικὸ μὲ τὴν ἐπιλογή καὶ βράβειυσή της ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ Κυβέρνηση ὡς «τὴν καλύτερη ἐκπαιδευτικὸ τῶν Η.Π.Α. γιὰ τὸ ἔτος 1989».

Ἡ ἀγάπη της πρὸς τὸν ἑλληνισμὸ τῶν Η.Π.Α. ἐκδηλώθηκε ἀπὸ τὰ ἐκεῖ φοιητικά της χρόνια διδάσκοντας δωρεὰν τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα, σὲ ἑλληνικῆς καταγωγῆς παιδιὰ καὶ σὲ ἀμερικανοὺς ταξιδιωτὲς καὶ φοιτητές. Οἱ τιμητικὲς της διακρίσεις ἄρχισαν ἀπὸ τὸ 1987, γιὰ νὰ συνεχισθοῦν τὸ 1988, ὅποτε ἐξελέγη («καθηγήτρια τοῦ ἔτους») τῆς πόλης Χάμπτον τῆς Πολιτείας Βιρτζίνια καὶ νὰ κορυφωθεῖ τὸν Μάιο τοῦ 1989 μὲ τὴν ἀνωτάτη διάκριση τῆς «Δασκάλας τοῦ Ἔθνους», πρώτη ἀνάμεσα σὲ δύομισυ ἑκατομμύρια δασκάλους. Ὁ Πρόεδρος Μπούς τῆς πρόσφερε τὸ συμβολικὸ «κρυστάλλινο μῆλο» καὶ τὴν ἐτίμησε μὲ εἰδικὴ τελετὴ στὸ Λευκὸ Οἶκο.

9. *Βραβεῖο* στὸ ζεῦγος **Βασιλείου καὶ Λεμονιάς Μεσογίτη**, ποὺ μὲ σπάνιο ψυχικὸ σθένος καὶ μεγάλα ἀποθέματα ἀνθρωπιᾶς πρόσφεραν

αυθόρμητα τὰ ὄργανα τοῦ σώματος τοῦ νεκροῦ 13άχρονου παιδιοῦ τους σὲ ἕξ ἄγνωστους σ' αὐτοὺς ἀνθρώπους, προσφορά ζωῆς ἀλλὰ καὶ ἐλπίδας στοὺς πάσχοντες συνανθρώπους μας.

Εἶναι τόσο πρόσφατο τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός ὥστε δὲν χρειάζεται εἰδικὴ ἀναφορά. Ἐνα μόνον θὰ μπορούσαμε νὰ εὐχηθοῦμε :Τὸ ὑψηλὸ παράδειγμα τῶν βραβευομένων νὰ τὸ ἐνστερνισθοῦν πολλοί, ὥστε νὰ ξαναζεσταθεῖ τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπιᾶς ποὺ τόσο ἔχει κλονιστεῖ στὰ ἄχαρα χρόνια ποὺ περνοῦμε.

10. *Βραβεῖο*, συνοδευόμενο ἀπὸ 300.000 δρχ., στὸ νεφροπαθῆ δημοσιογράφου κ. **Γεώργιο Καστρινάκη** γιὰ τὴν μὲ κάθε τρόπο μεγάλη συμβολή του στὴν ἀνακούφιση τῶν ὁμοιοπαθῶν του νεφροπαθῶν.

Ὁ κ. Καστρινάκης ἀπὸ τὸ 1985 ὑποβάλλεται τρεῖς φορές τὴν ἐβδομάδα σὲ τετράωρη αἰμοκάθαρση γιὰ ν' ἀντιμετωπίσει τὴ νεφρική του ἀνεπάρκεια. Παρὰ τὶς ἐπανειλημμένες ταλαιπωρίες του στὴν προσπάθεια νὰ ξαναγίνει ὑγιής μὲ τὴν ἀμέριστη φροντίδα τῶν γιατρῶν καὶ τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ, ὁ κ. Καστρινάκης ἐξακολουθεῖ νὰ πάσχει, γεγονός ποὺ ὄχι μόνον δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀλλὰ, ἀντίθετα, τὸν ὠθήσε ν' ἀναλάβει πρωτοβουλία γιὰ τὴν φροντίδα τῶν ὁμοιοπαθῶν του. Ἐξέδωσε τὸ βιβλίον του μὲ τὸν τίτλο «Θέλω νὰ ζήσω», ποὺ ἔκανε ὡς τώρα τέσσερες ἐκδόσεις καὶ μοιράστηκε δωρεάν, καλύπτοντας τὴν ἐντυπωσιακὴ ζήτηση ποὺ εἶχε σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ὁ τίτλος του δὲν ἀφορᾷ τὸν συγγραφέα μόνον, ἀλλὰ κάθε νεφροπαθῆ. Μέσα στὶς σελίδες του ὁ Καστρινάκης ἐπιχειρεῖ ν' ἀνεβάσει τὸ ἠθικὸ τῶν πασχόντων, νὰ κινήσει τὸν ἀλτρουϊσμὸ τῶν ὑγιῶν, νὰ ἐνημερώσει τοὺς πάσχοντες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πάθησής τους, νὰ εὐαισθητοποιήσει τὸ κοινὸ γιὰ τὴ δωρεὰ ὀργάνων σώματος, ν' ἀποτρέψει τὴ χρῆση τῶν ναρκωτικῶν, τοῦ καπνίσματος, τοῦ ἀλκοολισμοῦ κ.τ.λ.

Ἡ βοήθεια τοῦ κ. Καστρινάκη πρὸς τοὺς ὁμοιοπαθεῖς του εἶναι πράγματι συγκινητικὴ.

11. *Βραβεῖο*, μετὰ θάνατον, στὸν ἱεραπόστολο **Κοσμᾶ Γρηγοριάτη**, ποὺ ἀφιέρωσε καὶ θυσίασε ὅλη του τὴ ζωὴ γιὰ τὴ διάδοση τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Ἀφρική. Μὲ κηρύγματα, κατήχηση, γάμους καὶ χιλιάδες

βαπτίσεις, ὁ ἱεραπόστολος κατέστρωσε πρόγραμμα ἀνέγερσης δεκάδων ναῶν, οἰκοτροφείων καὶ σχολείων, μεταφράσεις λειτουργικῶν βιβλίων στὴν ἐκεῖ γλῶσσα, ἐκπαίδευση κληρικῶν καὶ ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῶν ἐκεῖ ἰθαγενῶν χριστιανῶν.

12. *Βραβεῖο* στὸν κ. **Γρηγόριο Καλλιμανόπουλο**, γιὰ τὴν προσφορά του 83.500.000 δρχ., γιὰ τὴν ἀποπεράτωση στὰ Καλάβρυτα τοῦ «Καλλιμανοπούλειου Ἐκκλησιαστικοῦ Διακονικοῦ Κέντρου», γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν γερόντων τῆς περιοχῆς καὶ τὴ στήριξη ποικίλης ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτιστικῆς δραστηριότητος.

13. *Βραβεῖο* στὸ **Σύλλογο τῶν Ἀθηναίων**, γιὰ τὴν 95 ἐτῶν συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτη προσφορά του γιὰ τὴ διάσωση καὶ διατήρηση, χωρὶς καμιὰ κρατικὴ βοήθεια, τῆς παραδοσιακῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Μέσα στὰ χρόνια τῆς ζωῆς του ὁ Σύλλογος παρουσίασε πολυάριθμες καὶ σημαντικὲς δραστηριότητες, ὅπως εἶναι ἡ ἐκδοση τοῦ ἱστορικοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Ἀθηναϊκά», ἐκθέσεις διαλέξεις, ἐκδόσεις βιβλίων, συναυλίες τοπικῶν γιορτῶν καὶ κάθε τι ἄλλο μὲ θέμα πάντα τὴ διατήρηση τῆς ἱστορικότητος καὶ τῆς παράδοσης τῆς Ἀθήνας.

14. *Βραβεῖο* στὴ Σχολὴ Τυφλῶν "**Ἅγιος Βαρνάβας** τῆς Κύπρου, γιὰ τὴ συμπλήρωση 60 χρόνων ἐκπαιδευτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ γενικότερα ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου στοὺς τυφλοὺς τῆς Κύπρου.

Ἀπὸ τὴν ἴδρυσή της τὸ 1929 ὡς τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1963, ποὺ ξέσπασε ἡ τουρκικὴ ἀνταρσία, ἡ Σχολὴ δεχόταν ἐκτὸς ἀπὸ Ἕλληνες καὶ τούρκους μαθητές, ἀγόρια καὶ κορίτσια.

Ἀπὸ τὸ 1960, μὲ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Κύπρου σὲ ἀνεξάρτητο Κράτος, παρατηρεῖται μεγάλη ἀνάπτυξη τῆς Σχολῆς μέχρι σήμερα. Ἀπώτερος στόχος της εἶναι νὰ δώσει στοὺς τροφίμους της, ποὺ οἱ σπουδῆς τους φθάνουν ὡς τὸ τριετὲς Γυμνάσιο, ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐφόδια, ποὺ θὰ τοὺς κάνουν ἱκανοὺς νὰ ἐνταχθοῦν ἰσότημα στὸ κοινωνικὸ σύνολο.

15. *Βραβεῖο* στὴν **Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότητα** γιὰ τὴν 90χρονη ἐθνικὴ, κοινωφελῆ καὶ πολιτιστικὴ προσφορά στὰ Κύθηρα.

Ἡ δράση τοῦ Σωματείου ἀναπτύσσεται σὲ διάφορους τομεῖς. Μὲ ἀνεπτυγμένη τὴ φιλανθρωπία καὶ τὴν κοινωφελῆ δράση, δίνει ἓνα οὐσια-

στικό παρόν στη δημόσια και ιδιωτική ζωή τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ.

16. **Βραβεῖο στὸν Κοινωνικὸ Σύλλογο Συμαίων «Ὁ Πανορμίτης»** γιὰ τὴ συμπλήρωση 73 χρόνων, ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς δράσης. Σύσφιξη τῶν δεσμῶν τῶν μελῶν, προβολὴ τῆς δραστηριότητος τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἀναδειχθέντων Συμαίων, συμπαραστάση στὶς ἀνάγκες τῶν μελῶν του, προβολὴ ἱστορίας ἐθίμων καὶ παραδόσεων τοῦ νησιοῦ, ἐκδοσὴ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου «Συμαϊκὸ Βῆμα», γλωσσικές, λαογραφικές καὶ ἱστορικὲς ἐκδόσεις, ὀργάνωση συνεδρίων καὶ ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀνήκουν στὶς ἀξιόλογες πράγματι δραστηριότητες τοῦ Συλλόγου.

17. **Βραβεῖο στὴν Καστελλοριζικὴ Ἀδελφότητα Δυτικῆς Αὐστραλίας** τοῦ Πέρθ, τὴν πρώτη καὶ παλαιότερη ἐθνικὴ ὀργάνωση στὴν Αὐστραλία, ἀλλὰ καὶ στὸ Νότιο Ἡμισφαίριο, γιὰ τὴ συμπλήρωση 77 χρόνων ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς προσφορᾶς.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μετέσχε στὴν ὀργάνωση τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαίδευσης, ἔδρευσε σχολεῖο καὶ μέχρι νὰ συγκεντρώσει χρήματα γιὰ κατασκευὴ ἐκκλησίας νοίκιαζε χώρους γιὰ θρησκευτικὲς λειτουργίες. Μετέσχε μὲ τὰ μέλη τῆς σὲ ὅλους τοὺς πολέμους τῆς πατρίδας καὶ μὲ ἐνέργειες τῆς Ἀδελφότητος ἔγιναν πολλὰ ἔργα θρησκευτικοῦ, πατριωτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ περιεχομένου. Ἐπίσης συνέδραμε, μὲ σημαντικὰ ποσά, τοὺς Κυπρίους γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ ἀγῶνα τους, τοὺς σεισμόπληκτους Θεσσαλονίκης καὶ Καλαμάτας, διάφορα κοινωφελῆ ἰδρύματα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως σπαστικά, τυφλοὺς, καρδιοπαθεῖς καὶ ἰδίως τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ τῆς Ἑλλάδας.

18. **Βραβεῖο στὸν κ. Δημήτριο Ἀποστολόπουλο** γιὰ τὸ σύνολο τοῦ μέχρι τώρα ἐρευνητικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ του ἔργου καὶ τὴν οὐσιαστικὴ συμβολὴ του στὴ διερεύνηση ἀγνώστων πτυχῶν τῆς ἐλληνικῆς Ἱστορίας.

Ὁ βραβευόμενος εἶναι νομικὸς καὶ πολιτικὸς ἐπιστῆμων μὲ πλούσιο ὡς τώρα ἔργο ποὺ καλύπτει ἓνα εὐρὸ φάσμα, ὅπως τὴν μελέτη τῶν ὀμηρικῶν ἐπῶν, τὴν ἐξέταση τῆς φύσης τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας μετὰ τὴν Ἀλωση, τὴ συμβολὴ του στὴν ἐρευνα τοῦ μεταβυζαντινοῦ δημοσίου

δικαίου, καὶ πλῆθος ἄλλων μελετῶν καὶ ἐργασιῶν, πού συνθέτουν ἓνα ἔργο σοβαρό, ἀναγνωρισμένο ἤδη διεθνῶς, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὶς βιβλιοκρισίες σὲ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ διεθνοῦς κύρους.

19. *Βραβεῖο* στὴν κεραμίστρια κυρία **Ἦρα Τριανταφυλλίδη**, πρωτοπόρο, πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια, τῆς κεραμικῆς τέχνης στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ἴδρυση καὶ μέχρι σήμερα λειτουργίας στὸ Μαρούσι ἐργαστηρίου παραδοσιακῆς κεραμικῆς.

Γεννημένη στὸ Βατούμ, ἔφυγε τὸ 1924 ἀπὸ τὴ Ρωσία γιὰ νὰ περιπλανηθεῖ στὴν Εὐρώπη τοῦ μεσοπολέμου, Γαλλία καὶ κυρίως Ἀγγλία. Σπούδασε στὴ Σορβόνη καὶ στὴν Ἀγγλία καὶ Ἰταλία. Στὴν Ἑλλάδα ἦρθε τὸ 1936, ὅπου μὲ γνώμονα τὸ ἔνστικτο καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ διάθεση ἄρχισε νὰ δημιουργεῖ τὸ ἔργο της.

20. *Βραβεῖο* στὴν **Εἰδικὴ Μονάδα Ἀντιμετώπισης Καταστροφῶν**, ἡ ὁποία ὑπερβαίνοντας τὰ καθήκοντά της, προσφέρει μέγα κοινωνικὸ ἔργο στὸν Ἕλληνα πολίτη καὶ στὸ κράτος.

Πρόκειται γιὰ τὴν Εἰδικὴ Μονάδα πού ἰδρύθηκε μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση μεγάλων συμβάντων, ὅπως πυρκαγιές πολυκαταστημάτων, μεγάλων βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, πετρελαιοειδῶν, σεισμῶν, πλημμυρῶν καὶ ἄλλων φυσικῶν καὶ τεχνολογικῶν καταστροφῶν.

21. *Ἐπαινος* στὸν στρατηγὸ κ. **Ὁρέστη Βιδάλη** γιὰ τὸ βιβλίον του «Τὸ σύγχρονο γεωπολιτικὸ περιβάλλον καὶ ἡ ἐθνικὴ μας πολιτικὴ».

Πρόκειται περὶ ἰδιαίτερος ἀξιοπρόσεκτου βιβλίου, ὅπου ἐκτίθενται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, μὲ περισσὴ διαύγεια καὶ ἀντικειμενικότητα, ὅλοι οἱ συντελεστές, πού ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἐπηρεάζουν τόσο τὶς ἐξωτερικὲς διαστάσεις, ὅσο καὶ τὴν ἐσωτερικὴ διαπλοκὴ τῶν πολιτικοστρατιωτικῶν σχέσεων σὲ παγκόσμια κλίμακα. Οἱ εἰδικὲς ἀναπτύξεις πού γίνονται στὸ θέμα, βοηθοῦν στὴ διευκρίνηση τῆς θέσης τῆς χώρας μας ὑπὸ τὴν εὐρυτάτη σημασίᾳ τῆς γεωπολιτικῆς μὲ ὑπέρτατο σκοπὸ τῆς πολιτικῆς μας τὴν ἐπιδίωξη καὶ πρόοδο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδεῶδες πού ἐκτίθεται μὲ ἰδιαιτέρο πάθος καὶ πειστικότητα.

22. *Ἐπαινος*, μετὰ θάνατον, στὸν **Παναγιώτη Κανᾶκη** γιὰ τὴν